

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Vuitè període

Sèrie C - Número 729

Divendres, 12 de febrer de 2010

Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

PRESIDÈNCIA DE L'IM. SR. JOAN MIQUEL NADAL I MALÉ

Sessió núm. 32

S U M A R I

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la supressió de la publicitat a les emissores de la corporació (tram. 322-00284/08) p. 3

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la publicitat en els mitjans públics de la corporació (tram. 322-00289/08) p. 3

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la retirada de publicitat a Catalunya Ràdio (tram. 322-00292/08) p. 4

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'evolució del mercat publicitari i la repercussió en el futur de les empreses de la corporació (tram. 322-00298/08) p. 4

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la cobertura informativa prevista per a les consultes populars del 28 de febrer (tram. 322-00299/08) p. 7

Pregunta

a la directora general de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els motius de la vaga a Televisió de Catalunya, SA (tram. 312-00223/08) p. 8

Pregunta

a la directora general de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la vaga a Televisió de Catalunya (tram. 312-00224/08) p. 9

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el conveni col·lectiu dels treballadors de Televisió de Catalunya, SA, i de les emissores de Catalunya Ràdio (tram. 312-00291/08) p. 9

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre les raons de la conflictivitat laboral a les empreses de la corporació (tram. 312-00296/08) p. 9

→

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre el grau de compliment del pressupost de les empreses de la corporació el 2009 (tram. 322-00290/08) p. 12

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre els recursos previstos per a optimitzar els resultats (tram. 322-00295/08) p. 13

Preguntes

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre el pluralisme a Televisió de Catalunya, SA, i a Catalunya Ràdio (tram. 322-00288/08) i a la directora de Televisió de Catalunya sobre el programa resum de final d'any que va emetre TV3 (tram. 323-00051/08) p. 14

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre els criteris dels Serveis Informatius de TV3 per a escollir els experts que opinen sobre temes d'interès general (tram. 322-00293/08) p. 16

Pregunta

a la directora general de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre Audiovisual Sport (tram. 312-00222/08) p. 17

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre la influència del contingut econòmic en les relacions amb Audiovisual Sport (tram. 322-00285/08) p. 18

Pregunta

al director de Catalunya Ràdio sobre la programació d'aquesta emissora (tram. 323-00054/08) p. 20

Pregunta

a la directora de Televisió de Catalunya sobre el Canal 33 (tram. 323-00052/08) p. 21

Pregunta

a la directora de Televisió de Catalunya sobre els canals temàtics de Televisió de Catalunya, SA (tram. 323-00053/08) p. 22

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre els motius que han impulsat els canvis del programa cultural *Ànima* i sobre les perspectives de futur (tram. 322-00286/08) p. 23

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre els resultats del Baròmetre de la comunicació i la cultura sobre les audiències de les emissores de ràdio i televisió de la corporació (tram. 322-00287/08) p. 24

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre el Baròmetre de la comunicació i la cultura (tram. 322-00297/08) p. 25

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre la implantació del Pla d'igualtat (tram. 322-00294/08) p. 26

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

SESSIÓ NÚM. 32

La sessió s'obre a les deu del matí i un minut. Presideix el Sr. Nadal i Malé, acompanyat del vicepresident, Sr. Balcells Gené, i del secretari, Sr. De los Ríos i Martínez. Assisteix la Mesa la lletrada Sra. Casas i Gregorio.

Hi són presents les diputades i els diputats Sra. Borràs i Solé, Sr. Cuminal i Roquet, Sra. Ortega i Alemany, Sr. Morell i Comas, Sr. Recasens i Guinot i Sra. Vidal i Huguet, pel G. P. de Convergència i Unió; Sra. Bosch i Codolà, Sr. Ferran i Serafini, Sra. Figueras i Siñol i Sra. Martínez-Sampere Rodrigo, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sra. Llansana Rosich, Sr. Mòdol i Bresolí i Sra. Roca i Perich, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sr. Llobet Navarro i Sr. Rodríguez i Serra, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Sra. Camats i Luis, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i Sr. Rivera Díaz, pel G. Mixt.

Assisteixen a aquesta sessió el president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, Sr. Albert Sáez i Casas, acompanyat de la directora general, Sra. Rosa Cullèll i Muniesa; la directora de Televisió de Catalunya, SA, Sra. Mònica Terribas i Sala, i el director de Catalunya Ràdio SRG, SA, Sr. Ramon Mateu i Llevadot.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Preguntes amb resposta oral als òrgans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

El president

Comencem la sessió.

Donem la benvinguda als alumnes en pràctiques de l'Institut Politècnic de Sant Ignasi de Sarrià.

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la supressió de la publicitat a les emissores de la corporació (tram. 322-00284/08)

I té la paraula, en primer lloc, el senyor Carmel Mòdol per a la pregunta número 1.

El Sr. Mòdol i Bresolí

Gràcies, senyor president. En primer lloc, el nostre grup vol felicitar la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i les seves empreses pel seguiment que s'ha fet de la crisi d'Haití. Creiem que la informació que va rebre la ciutadania de Catalunya va ser molt acurada, i fins i tot es van treure detalls, que es van agrair, com el fet que quatre ara ja compatriotes catalans..., és a dir, es va donar un enfocament a aquella crisi també des del vessant del que afectava gent del nostre país, no?, els interessos de la gent del nostre país. Creiem que és un magnífic servei a la ciutadania, i ho volem reconèixer.

També aprofitem per felicitar Televisió de Catalunya perquè, atès el que es va veure a la gala del cinema en català, vam veure d'una forma molt clara que, si no

hagués estat per Televisió de Catalunya i la corporació, probablement la realitat del nostre cinema al dia d'avui seria una altra.

Dit això, entro en la pregunta, senyor president. I no el sorprendrà que la pregunta sigui per les manifestacions que vostè va fer en la seua conferència a la Cambra de Comerç de Barcelona, manifestacions que arriben en un moment..., manifestacions sobre la publicitat, en aquest cas va parlar de Catalunya Ràdio, però que seria extensiva, la reflexió, als mitjans de comunicació en el seu conjunt.

Li agrairíem que precisés el sentit de la seua reflexió. Perquè és veritat que, des que la Llei general audiovisual espanyola va suprimir la publicitat a la televisió pública..., del paper que el Grup de Convergència i Unió ha tingut en l'aprovació d'aquesta llei, que ha donat peu a especulacions al si del nostre país, en el sentit que de cara al futur –reconec que són especulacions, però també s'ha especulat molt sobre les seves paraules, i per això també les esmento– un grup privat d'avantguarda podria arribar –avantguarda comunicativa– a un acord amb el que ara és el principal grup de l'oposició de cara a tindre un tractament preferencial en les seues informacions en el supòsit que en un futur se suprimís la publicitat.

Totes aquestes especulacions creiem que han de ser contestades, que tenim un model fixat, que és aquell que fixa que per al nostre sistema públic és un finançament mixt el que està consagrat i el que està consagrat al futur. Nosaltres estem convençuts que de les seves paraules no es posava en cap moment en qüestió aquest sistema de finançament mixt, però li ho voldríem sentir dir.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè.

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la publicitat en els mitjans públics de la corporació (tram. 322-00289/08)

La senyora Joana Ortega té la paraula.

La Sra. Ortega i Alemany

Sí, gràcies. El senyor Mòdol sembla que em faci la pregunta a mi i no a vostè, no? Jo, per tant..., perquè té una obsessió amb tot el que està succeint a Madrid, potser perquè el seu grup ha quedat descollocat.

En tot cas, jo sí que abans de fer-li la pregunta voldria deixar clar el meu posicionament, el posicionament de Convergència i Unió, perquè ningú tingui més temptacions, doncs, d'aportar a la confusió. Convergència i Unió té molt clar i aposta pel finançament mixt de la televisió catalana, sobretot perquè en aquest sentit hi ha un mercat alternatiu i fa una aposta, en aquest

sentit, molt clara. A més a més, doncs, considera que la televisió i la ràdio en català també són una eina per internacionalitzar la nostra llengua.

Dit això, m'agradaria, doncs, ja no tornar a entrar en aquest debat i que quedés prou clar. El que sí que volia era comentar al president: vostè va obrir la setmana passada el debat aquest. Jo crec que el va obrir amb encert, perquè és un debat que està al carrer i, per tant, jo crec que amb la seva responsabilitat també de president del consell de govern, doncs, havia de fer-ho. I, per tant, deixi'm que el felicití pel valor, també, d'entrar-hi.

I ara, unes preguntes. Bé, jo voldria separar-ho en dos blocs. Primer, voldria conèixer si la desaparició de la publicitat en la Televisió Espanyola a Catalunya ha deixat el mercat publicitari..., que d'alguna manera ha afavorit Televisió de Catalunya –pregunta per una banda. I, per una altra, ja entrant més en aquest tema, vaig veure..., no vaig entendre gaire bé la crítica que li va fer el senyor Puigcercós, em sembla que a *Els matins*, de Televisió de Catalunya, que el criticava per les seves aportacions i li deia que qui decidia era el Govern, no vostè. Bé, jo, en tot cas, el que no sé, si vostè ja va anar més enllà i aquesta era una proposta, doncs, que havia fet dintre del consell de govern, o si vostè ja tenia un finançament alternatiu en el cas..., estic parlant, perdó, en el cas del diàleg que va obrir vostè sobre la possible reducció de la publicitat a la ràdio, tal com vostè en va fer esment, que hi havia també una instrucció del CAC que anava en aquesta línia, no?

Doncs bé, en tot cas, vull dir, si aquesta proposta que vostè feia anava secundada amb un pressupost alternatiu, que jo no he vist reflectit en les xifres, o bé vostè va agafar i un debat que era al carrer, doncs, el va posar sobre la taula.

Gràcies, president.

El president

Gràcies a vostè.

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la retirada de publicitat a Catalunya Ràdio (tram. 322-00292/08)

Té la paraula la senyora Dolors Camats.

La Sra. Camats i Luis

Gràcies, president. El nostre grup parlamentari vol preguntar-li, senyor Sáez, sobre la mateixa qüestió. Vostè engega en una conferència –s'ha recordat ara fa un moment– un tema que, a diferència del que deia la senyora Ortega, nosaltres no havíem copsat en el carrer; potser anem per carrers diferents. En tot cas, no l'havíem copsat en el carrer, és un debat que a Catalunya, amb relació als mitjans públics, vostè planteja a sobre de la taula, però és evident que amb una evident relació amb el que ha passat a nivell de l'Estat espanyol amb la Llei general audiovisual, que des de l'1 de gener, doncs, té

efectes en la televisió pública espanyola, en els mitjans públics espanyols, que van sense publicitat.

És evident que la conseqüència d'aquesta mesura, la Llei espanyola, sí que té un origen concret a nivell espanyol. L'organització empresarial de les patronals, en aquest cas, de les empreses privades de mitjans audiovisuals, de les televisions –la Úteca– planteja el debat amb força pressió, amb fort ressò polític, també, en alguns grups sí, en altres no, i això té una traducció en l'eliminació de la publicitat a la televisió espanyola. Aquest és el debat espanyol; a Catalunya aquest debat no hi era. Ara hi és perquè, entre altres coses, com deien, vostè ens planteja que..., ens el planteja o ens l'aporta en clau de reflexió, de pregunta, de pensament.

Són evidents els avantatges o indubtables avantatges que per a televisions o ràdios, ràdios privades, pot suposar l'eliminació de la publicitat de Catalunya Ràdio en aquests moments, que a més a més és una ràdio de referència i és una ràdio líder, no?, en moltes franges horàries. És indubtable l'avantatge per a aquestes ràdios. No coneixem els avantatges per a la ràdio pública, i volem que ens expressi on els veu vostè aquests avantatges, més tenint en compte que no només el marc legislatiu –abans es feia referència a la Llei de la corporació–, sinó el mateix mandat marc que ahir aprovàvem per majoria en aquest Parlament els grups que donem suport al Govern però també Convergència i Unió..., aprovàvem un mandat marc que tornava a certificar el finançament mixt dels nostres mitjans públics i, per tant, de nou aquest Parlament es reafirmava per majoria, i ja li dic, doncs, que també el nostre grup va en aquesta direcció.

Ens sorprèn l'inici d'aquesta reflexió, però estem segurs que vostè avui ens ho aclarirà. I, en tot cas, el que també volem saber és si aquesta és una reflexió seva o és una reflexió del consell de govern o és una reflexió que sí que potser en el carrer no sabíem copsar però que vostès en el consell de govern es plantejaven.

Gràcies.

El president

Gràcies a vostè.

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'evolució del mercat publicitari i la repercussió en el futur de les empreses de la corporació (tram. 322-00298/08)

Senyor Joan Ferran, té la paraula.

El Sr. Ferran i Serafini

Gràcies, senyor president. A veure, senyor Sáez, jo vaig seguir amb molta atenció la seva intervenció de la Llotja de Mar, perquè em va semblar interessant, eh?, molt suggerent des de molts punts de vista. Però, des d'aquest punt de vista, més suggerent encara perquè ens ha permès sortir d'una certa endogàmia discursiva en

aquesta comissió. Fixi's vostè que avui té la possibilitat de contestar d'una forma àmplia quatre preguntes que li han formulat, doncs, els grups de la cambra, no? I, per tant, a mi em sembla que és important que vostè hagi col·locat, almenys per primera vegada, potser, del que portem de temporada, un tema que té una certa profunditat i que s'escapa una mica de la rutina a la qual estem acostumats a discutir i les queixes que generalment fem i tal.

Bé, jo li voldria dir que, bé, tots coneixem la legislació; la legislació diu que tenim un finançament mixt, però també sabem que tenim una disposició addicional segona a la Llei de la corporació que explica que hem de tendir progressivament que desaparegui..., que es pot tendir progressivament a fer desaparèixer la publicitat. Suposo que aquí hi ha una lluita, si em permet l'expressió, un *yin* i un *yang* entre els diners que cal però també allò bo que pot tenir una ràdio i una televisió pública absent de publicitat, perquè això, en el fons, també té una qualitat, eh?; quan no t'interrompen una obra d'art o una música o una pel·lícula a la televisió ho agraeixes, i sembla que la ciutadania ho agraeix també.

Per tant, crec que hem col·locat damunt de la taula, doncs, una bona discussió. Vostè té ocasió avui... Ja sé que en el debat i la pregunta que li va fer el senyor Fuentes vostè tenia els bioritmes baixos –vostè li va dir això, vaja–, però avui vostè té la possibilitat d'explicar-se. I jo voldria, doncs, que hi entréssim. Ja sé que no exhaurirem avui el debat aquí, ni molt menys, però, home, també estaria bé que ens digués si n'ha parlat amb algú, d'això; «amb algú» vol dir amb algú dels que tenen la caixa, tenen la mà de la caixa i poden donar facilitats o no perquè la corporació en el seu conjunt pugui mantenir els seus nivells de contractació, de salaris, de funcionament, tenint en compte tota la situació econòmica que hi ha, i, per tant, podem caminar d'una forma si més no paral·lela entre el que és un bon servei públic, amb absència de missatges a vegades poc edificants –perquè la publicitat sovint és bona però sovint a vegades és fins i tot grollera–, i poder mantenir la qualitat d'aquestes qüestions. És aquesta la pregunta, eh?

I jo puc entendre el seu plantejament, però també ens agradaria que ens digués si n'ha parlat amb algú, si ho té consensuat, fins on ho té parlat i, si no ho té parlat, doncs per què es va llançar a la piscina de la manera que es va llançar, en el sentit que vostè, crec que afortunadament, ens col·loca una polèmica en un lloc almenys inusual fins ara, i això és d'agrair.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè. Senyor Sáez, té vostè deu minuts per contestar amb el seu complet les dues intervencions, tenint en compte –li ho dic perquè quedi clar als grups polítics– que a la senyora Camats li queden vint segons i que a la senyora Joana Ortega li queden vint segons; vostès dos han exhaurit el temps, cosa que ja sabien, ja ho han fet expressament. Vostè té deu minuts, que pot repartir-se en dues intervencions o compartir-les amb les seves companyes o companys de taula.

El president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais (Sr. Albert Sáez i Casas)

Molt bé, doncs. Gràcies per donar-me l'oportunitat d'explicar-ho, també per les felicitacions que s'han fet a la corporació, i també als que van venir; alguns de vostès van tenir l'amabilitat, també, de venir a la conferència i, per tant, aprofito per agrair-los-ho. I tinc els bioritmes una mica més alts perquè vinc de fer classe i, per tant, ja fa una estona que parlo.

A veure, jo vaig dir el que vaig dir i no vaig dir el que no vaig dir. Jo, simplement, en el context d'una trobada amb el sector audiovisual de Catalunya, on hi havien representants d'empreses públiques de comunicació, d'organismes parlamentaris i de regulació, i del sector privat, vaig dir que aquest debat que s'havia plantejat a Espanya jo entenia que a Catalunya ja s'havia fet i que la Llei de la comunicació audiovisual ja va establir un model mixt de finançament dels mitjans públics que depenen de la Generalitat de Catalunya. I, per tant, em semblava, com es ahir es va refermar en el mandat marc, segons tinc entès, que la majoria, i jo diria que molt àmplia, del Parlament és partidària –que és a qui correspon fixar el model de finançament dels mitjans públics de Catalunya– del finançament mixt. Primer punt.

Segon punt. Vaig recordar la disposició addicional segona, de què vostè ha fet esment, i vaig recordar també que la Llei de la comunicació audiovisual diu que el Consell de l'Audiovisual ha de fer una instrucció que reguli el temps de publicitat a la ràdio.

Per tant, tenim tres peces: finançament mixt, una disposició addicional que jo entenc que diu que es podrà alterar la proporció entre el finançament públic i privat en funció de les característiques del sector audiovisual a Catalunya amb la voluntat d'afavorir la lliure competència, i crec que ahir en el mandat marc ho van tornar a refermar.

Amb aquestes peces en el puzzle, simplement vaig dir que si es planteja una limitació de la publicitat a la ràdio com ja tenim a la televisió, aquest debat, des del punt de vista del president de la corporació, s'havia de fer de manera pública i transparent i en el marc del contracte programa per assegurar que, en tot cas..., que és l'instrument que ens pot assegurar que, en tot cas, si es produís una limitació, es compensarien aquests ingressos provinents de la publicitat per la via dels ingressos provinents de l'aportació pública. Això és el que jo vaig dir en el marc d'una trobada amb el sector audiovisual.

Jo no sé si el debat és al carrer o no; tinc la percepció que el debat és a l'ambient, o com a mínim és al sector. I també vaig dir una cosa que simplement volia ser descriptiva: així com en el cas de la televisió en el sector no es debat en absolut la publicitat a TV3 perquè es considera que no hi ha un mercat audiovisual alternatiu, en el cas de la ràdio hi ha actors del sistema, concretament la ràdio privada, que considera que sí que hi ha un mercat alternatiu i que demana a tots aquells que poden prendre decisions en aquest sentit que s'actui. I jo només vaig dir que em semblava que amb la legislació a

la mà no es podia actuar per eliminar, sinó, en tot cas, per limitar, i que aquesta limitació, en tot cas, s'havia de fer en el context del contracte programa, perquè el que no vol ningú –i això sí que ho..., d'aquesta part sí que n'hem parlat en el consell de govern– és que la força, la capacitat d'incidència, la capacitat de lideratge que té Catalunya Ràdio i el seu grup d'emissores sortís, en qualsevol cas, malmès d'alterar el seu sistema de finançament.

I això és el que jo vaig voler dir i el que em sembla que està bé que debatem entre tots. I, dins d'una llei que ja està aprovada, crec que..., no sé si ha sigut bo o dolent, hi han opinions de tots els gustos, però crec que immediatament després va sortir el president del CAC també amb unes declaracions en què deia que estaven ultimant la instrucció sobre la publicitat a la ràdio. I crec que aquest és un instrument correcte i que seran els membres del consell els que decidiran quin tipus de regulació volen establir, i hauré de ser tots els que intervinem en l'elaboració, discussió i aprovació del contracte programa –que som la Direcció General de la Corporació, el consell de govern, el consell assessor, el mateix Consell de l'Audiovisual, que ha de fer un informe, i evidentment el Govern, que és la contrapart– els que en el marc del contracte programa, si s'ha de prendre una decisió en aquest sentit, ho hauré de fer. Per què? Perquè em sembla que en la disposició addicional hi ha la intenció, la voluntat majoritària d'aquest Parlament de mantenir el sistema mixt de finançament, però, en tot cas, de no fer-ho provocant disfuncions en la competència entre el sector públic i el sector privat. I a mi, personalment, em sembla que això és possible fer-ho, com ja hem fet en el cas de la televisió. Vostès van decidir que, malgrat que hi ha una directiva europea que permet tenir quinze minuts de publicitat per hora, TV3 en tingui deu, i això a TV3 no li ha anat pas malament amb el pas del temps, sinó tot al contrari.

Sí, a través de la instrucció del Consell de l'Audiovisual i del que acordem en el contracte programa, al final s'ha de fixar un límit de publicitat a les emissores públiques, doncs jo només dic que això ho hem de discutir conjuntament amb el contracte programa perquè, en tot cas, els ingressos que no es puguin obtenir per la via de la publicitat s'hauran d'obtenir per una altra via, s'haurà de prendre una decisió, i no podem deixar les emissores públiques a dir: «Miri, ara vostè...», que és el que des del meu punt de vista ha passat tècnicament en el cas de Televisió Espanyola, que és que s'ha decidit suprimir la publicitat després d'haver aprovat el contracte programa, amb la qual cosa, en aquests moments, el finançament de Ràdio Televisió Espanyola no està assegurat, perquè l'aportació pública que preveu el contracte programa no es correspon amb la despesa que hi ha en aquest moment.

I sobre l'aspecte puntual... Em sembla que ja he aclarit una mica el que volia dir; els agraeixo que m'hagin donat el temps per fer-ho. Hi havia una pregunta més concreta sobre l'impacte de l'eliminació a Televisió Espanyola en la publicitat de la corporació que potser la directora general pot il·lustrar molt millor que jo.

La directora general de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais (Sra. Rosa Culler i Muniesa)

Bé, és evident que l'impacte de la publicitat, de la possibilitat de fer publicitat a Televisió Espanyola ha deixat un *target*, uns públics sense publicitat i, per tant, els anunciants, les empreses el que estan decidint és on porten aquesta inversió. També és veritat que l'impacte de treure la publicitat ha provocat que Televisió Espanyola incrementi molt les seves audiències i, per tant, algunes privades baixin l'audiència.

A nosaltres això ens ha beneficiat? Sí. Jo li he de dir que una mica sí, perquè nosaltres tenim un *target* de programes i de públics molt similar al que tenia Televisió Espanyola i, per tant, estem iniciant l'any amb una situació publicitària jo no diria que per tirar coets però sí que millor que l'any passat.

El que jo crec és que, de totes maneres, tota la inversió que ha marxat de publicitat de Televisió Espanyola no està anant ni a les privades ni a les autonòmiques; s'està perdent en aquests moments. Però la nostra comercialitzadora, el nostre director comercial està en aquests moments tenint una situació de molt bona rebuda per part dels anunciants. Nosaltres fem una televisió i fem una ràdio de qualitat, de nivell, d'una franja d'edat que els anunciants valoren molt. I, per tant, no sé si n'ha sigut directament la causa la desaparició a Televisió Espanyola, però puc sospitar que una mica sí.

El president

Gràcies. Senyora Ortega...

La Sra. Ortega i Alemany

Sí, molt ràpidament, per fer-li..., per acotar-li la memòria també al senyor Mòdol que, en definitiva, aquesta Llei de l'audiovisual a Madrid qui l'ha portat a terme són els seus socis de Govern, el PSOE. Per tant, deixar-li-ho clar –número 1. I número 2: és cert que vam aprovar el mandat marc i el mandat marc posa de manifest que apostem pel sistema mixt de publicitat, però també és ben cert, i vostè hi feia referència, que ha de ser el contracte programa i, per tant, el consell de govern qui ha de posar sobre la taula els límits i els equilibris, i jo crec que millor que el consell de govern no hi ha ningú en aquest sentit.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Ortega. Senyora Camats...

La Sra. Camats i Luis

Sí, només per reafirmar el que dèiem, que no només la legislació sinó que ahir aquest Parlament ratificava de nou, com deia, per majoria aquesta voluntat de finançament mixt; que el debat sobre l'eliminació de la publicitat no és el debat sobre la limitació o sobre si fins on i com i quan i quins impactes, i que, per tant, aquest és un altre debat que es produeix en el marc de la legislació que tenim i evidentment en el contracte programa com a instrument, però és un altre que parlar d'eliminació. I

que, en tot cas, dels interessos del mercat alternatiu de què vostè parlava, molt legítims, estic convençuda que el mercat alternatiu se n'ocupa molt bé amb els seus propis aliats i, per tant, vostès faran bé...

El president

Gràcies, senyora Camats.

La Sra. Camats i Luis

...de defensar els de les televisions i les ràdios públiques.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Sáez, quaranta-cinc segons.

El president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

No, només per dir que el contracte programa el fem entre la corporació i el Govern. Vull dir que també hauré de convèncer, en tot cas, o hauran de convèncer l'altra part.

I després, només dir que jo no vaig pronunciar en cap moment la paraula «eliminar». Ho dic, li ho dic perquè crec que aquest debat a Catalunya ja l'hem fet, i ho he dit en aquest Parlament i ho he dit sempre que m'ho han preguntat, perquè mentre el Parlament no canviï la llei, doncs tenim..., nosaltres ens hem de regir amb un finançament mixt.

El president

Gràcies a tots.

A veure, senyor Santi Rodríguez, vostè té inconvenient que les preguntes 17, 18, 19 i 20 vagin conjuntes, tenint en compte que li donarem a vostè la primera opció de parlar? *(Pausa.)* No.

————— **Pregunta**

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre la cobertura informativa prevista per a les consultes populars del 28 de febrer (tram. 322-00299/08)

Té la paraula, doncs, el senyor Albert Rivera.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president... *(Veus de fons.)*

El president

La número 19..., la número 16 –16. S'ha d'arribar a l'hora. *(Veus de fons.)* Senyor Rivera –senyor Rivera–, la número 16. Va!

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. La nostra pregunta podríem dir que és una pregunta preventiva o una pregunta...,

perquè ja en aquesta comissió tant el nostre grup com altres grups han qüestionat la cobertura informativa que s'ha donat als referèndums i a aquestes consultes suposadament privades però que han guanyat gairebé el qualificatiu de «cites electorals» als mitjans de comunicació públics de Catalunya. I nosaltres li preguntem avui al president de la corporació que quina cobertura tenen prevista per a la següent onada d'un centenar –no, un centenar no, no hi arriba–, unes desenes de referèndums que es produiran en alguns ajuntaments de Catalunya.

És a dir, volem saber si serà igual que en les darreres, que, com saben, ja ha estat crític Ciutadans amb aquest excés de cobertura que hi ha hagut per una qüestió que suposadament era privada, i volem saber si Televisió de Catalunya, la ràdio Catalunya Ràdio faran aquesta cobertura i obrirem les notícies, tot el cap de setmana, el 3/24, estarem bolcats i tots els catalans estarem immersos en aquesta mena de parc temàtic independentista en què s'han convertit aquestes consultes.

Volem saber quina és la cobertura, perquè evidentment nosaltres no estem d'acord en el que s'ha fet i ens agrada, doncs, que fos mesurat. Entenem que és notícia, com ja vam dir al seu dia, però una cosa és notícia i una altra és que sigui la televisió pública, la televisió oficial d'aquestes consultes privades.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Sáez, té la paraula.

El president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

A veure, sí. Ni en les que ja s'han fet ni en les que es faran –no sé quan; vostè diu aquí el 28 de febrer, jo ho desconec–, atès que no són convocatòries electorals oficials, no hi han plans de cobertura per part de la ràdio i la televisió pública. I, per tant, jo crec que en el cas d'aquestes consultes, tots, suposo que com en les anteriors, els periodistes de la ràdio i la televisió pública decidiran en funció de l'actualitat d'aquells dies quin és el tractament que en fan i quina és la importància que hi donen.

Si em permet un comentari com a experiodista o com a antic periodista, doncs, miri, hi han determinats valors que fan que les coses siguin notícia que van alterant-se. Vull dir, la primera consulta era nova, era pròxima i era conflictiva perquè va haver-hi una manifestació al voltant, etcètera. La segona no va tenir conflicte però va tenir..., continuava sent nova, era pròxima i es va estendre, i la tercera desconec on s'ha convocat i desconec també i crec que qualsevol pot desconèixer en aquests moments quines altres informacions hi hauran els dies en què es produeixin i, per tant, quina importància tindran.

Però de plans de cobertura no n'hi han perquè no es tracta, com vostè sap perfectament, de convocatòries electorals oficials.

El president

Gràcies, senyor Sáez. Senyor Rivera, té la paraula.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, president. En qualsevol cas, dir que conflictiva va ser la primera, no només per la manifestació sinó perquè era il·legal. Es va convocar il·legalment i la justícia va anul·lar la convocatòria. I, per tant, el conflicte venia també de la il·legalitat d'aquell fet.

Però també, respecte a aquestes consultes futures, vostè diu que no hi ha cobertura; jo el que li manifesto –i no sé si em quedo més tranquil o no amb la seva resposta–, en qualsevol cas li manifesto la sensació de molts catalans que no són partidaris de determinades idees polítiques, que les respectem però que no volem veure, hi insisteixo, com durant un cap de setmana sencer els nostres informatius, les nostres televisions públiques es dediquen només a això.

Hi insisteixo, la notícia no la discuteix ningú; vam ser nosaltres els primers que vam reconèixer la notícia. El que passa, que es va donar cobertura com a cita electoral. Jo recordo, literalment, el 3/24 el dissabte anterior, que es parlava: «Demà hi han convocats a les urnes 700.000 catalans.» Això és donar una cobertura i parlar d'una pseudoconvocatòria electoral que no és tal. Per tant, no es pot parlar de convocatòria de 700.000 catalans a les urnes, sinó que, des del nostre punt de vista, en tot cas s'ha de dir la notícia que una sèrie d'ajuntaments o una sèrie d'associacions privades han fet unes consultes, doncs, si m'ho permet, absolutament privades i que no tenen res a veure amb els resultats electorals.

Jo em refereixo a això. I els periodistes de la televisió pública o de la ràdio suposo i espero que amb aquest criteri objectiu, doncs, sàpiguen qualificar amb les paraules correctes aquest tipus de fet, perquè es donen una cobertura...

El president

Senyor Rivera...

El Sr. Rivera Díaz

...–sí, acabo, senyor president– i un bombo, en definitiva, a aquestes qüestions que confonen la ciutadania, i també n'hi ha d'altres que no ho comparteixen i tenen la sensació que la televisió i la ràdio pública està més al servei de cobrir això que no d'altres notícies.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Rivera. Senyor Sáez, té la paraula.

El president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

No, només dues puntualitzacions, i primer un aclariment general. Em sembla que tots estem d'acord que els periodistes de la corporació un dels principis que mantenen és no ofendre a ningú amb les informacions que donen. Per tant, si això li preocupa, jo crec que podem estar tots tranquils, que no es voldrà ofendre a ningú.

I deixi'm dir només dos aclariments. Les notícies no es donen d'acord amb el grau de grat que provoquen a la gent. Jo crec que a ningú li agrada veure la informació sobre Haití, i això no vol dir que Haití no sigui notícia. I un segon matís, molt breu: jo podria dir perfectament que el 13 de juny 100.000 catalans estan convocats a les urnes, perquè hi ha 100.000 catalans que estan convocats a unes urnes. Vull dir que tampoc traguem de context les paraules. Tots els socis del Barça estan convocats a les urnes del dia 13 de juny i són unes urnes. Amb això no vol dir que no hàgim de ser curiosos, que jo crec que ho som, i si vostè ens manifesta que hi ha una part de la població que creu que no ho som prou, doncs segur que anirem més en compte per ser respectuosos i no ofendre a ningú explicant el que passa, que és l'únic que intentem cada dia.

El president

Gràcies, senyor Sáez; gràcies a tots dos. Escolteu-me, el senyor Balcells està intentant arreglar el tema, col·laborar en l'arranjament del tema de l'aire condicionat. Ho sento, jo crec que si no, farem..., anirem a un altre lloc a acabar, en fi... Ja veig que són de poca virtut, però... (*Remor de veus.*) Aquí fa un fred que pela. (*Rialles.*) Es deia així abans: «És de poca virtut.» (*Remor de veus.*)

Alteració de l'ordre del dia

A veure, ara entrem en la pregunta..., d'acord amb el que s'ha convingut amb el senyor Santi Rodríguez, entrem a les preguntes 19, 17, 18 i 20. M' escolten? 19, 17, 18 i 20. D'aquesta manera, el senyor Rodríguez. (*Veus de fons.*) 19...

El Sr. Rodríguez i Serra

Si les vol fer per ordre, no hi ha absolutament cap problema: 17, 18, 19 i 20.

El president

Per mi, millor.

El Sr. Rodríguez i Serra

Per nosaltres, cap problema.

El president

Cap problema.

Pregunta

a la directora general de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre els motius de la vaga a Televisió de Catalunya, SA (tram. 312-00223/08)

Senyora Joana Ortega, té la paraula per a la pregunta número... (*Veus de fons.*) Senyora Borràs, té la paraula per a la pregunta número 17.

La Sra. Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Doncs el grup de Convergència i Unió, igual que la resta de grups, volem preguntar quin és el criteri de la directora general de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els motius de la vaga de Televisió de Catalunya; en quin estat es troba en aquests moments la negociació del conveni col·lectiu –en voldríem tenir coneixement–, si es pot arribar a un acord, si creu que, doncs, pot arribar a un acord i en breu, i on són bàsicament les diferències.

En essència, voldríem saber, doncs, aquestes informacions. I també manifestar-li: sap que hi ha hagut una certa polèmica que és en l'àmbit dels documentals que es van emetre, els quals nosaltres, doncs, també ens sumem al fet que és una llàstima que un s'hagués d'emetre en castellà, podríem dir, no? I, per tant, si ha d'haver-hi altres ocasions, que esperem que no, doncs que no es caigui en aquesta situació.

Res més.

El president

Moltes gràcies.

Pregunta

a la directora general de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la vaga a Televisió de Catalunya (tram. 312-00224/08)

Té la paraula la senyora Camats.

La Sra. Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Nosaltres volem preguntar-li també per la jornada de vaga a TV3; en tot cas, no només per la jornada i saber si dels motius hauríem..., si ens hauríem pogut estalviar aquella situació, però també, com es feia referència ara, un cop passada la jornada del 4 de febrer, en quin estat es troben les negociacions i si ens poden avançar o conèixer en quin sentit s'està avançant d'acord amb els comitès.

Les demandes d'aquella que es posen sobre la taula tenen molt a veure amb l'aplicació del mateix contracte programa, molt a veure amb increments que estan previstos fins i tot, en principi, en el mateix contracte programa i que tenen per referència els mateixos pressupostos que deurem aprovar en aquesta casa a finals d'any i, per tant, volfem conèixer on estan les distàncies o les grans diferències que en aquests moments es fan..., van fer insalvable en aquell moment la vaga del dia 4 de febrer però que en aquests moments porten a no cloure encara les negociacions.

Una, també, de les reivindicacions, pel que hem pogut saber, és sobre la mateixa producció interna a la casa. En una pregunta, no fa gaire, que li fèiem a vostè mateixa amb relació precisament al pla de viabilitat i aquells 20 milions que el pressupost de la Generalitat incloïa, vostè mateixa ens deia que estaven precisament comptats o destinats a la producció de continguts i, per tant, entenem que d'alguna manera en aquesta produc-

ció interna, per tant, això hauria de facilitar, per dir-ho d'alguna manera, aquesta no amagada pretesa estabilitat laboral o estabilitat o manteniment de la plantilla que també hi ha al darrere de la voluntat de no només mantenir, sinó incrementar la producció interna. Per tant, volem conèixer també en quin estat es troba i com van les negociacions.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Camats.

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el conveni col·lectiu dels treballadors de Televisió de Catalunya, SA, i de les emissores de Catalunya Ràdio (tram. 312-00291/08)

Té la paraula el senyor Santi Rodríguez.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. En la mateixa línia que han expressat els altres diputats volem saber quin és l'estat de la qüestió d'aquestes negociacions, si es preveu que seran llargues o es preveu que hi pugui haver una resolució, i sabem que quan hi ha aquest procés de negociació obert, doncs segurament és difícil explicar-ho tot, no? Vull dir, s'ha d'anar molt amb compte, doncs, amb el que s'explica o el que es deixa d'explicar, no? Però jo crec que sí que seria important tenir una visió de si el conflicte –com sembla, per les informacions que arriben– serà un conflicte llarg o vostès veuen que hi ha un horitzó més proper per resoldre'l.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Rodríguez.

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre les raons de la conflictivitat laboral a les empreses de la corporació (tram. 312-00296/08)

Té la paraula el senyor Ferran.

El Sr. Ferran i Serafini

Sí, gràcies, senyor president. Com podrà vostè comprovar, podran vostès comprovar, està tot preguntat, però com que està tot preguntat al respecte em permetré, si no els sembla malament, en l'ús del meu temps fer una petita valoració.

Hi ha una qüestió que resulta paradoxal, eh?, perquè hi ha una diferència substancial entre els grups que preguntem –el Grup d'Iniciativa i el Grup Socialistes– respec-

te al Grup de Convergència i Unió i al Grup del Partit Popular. Perquè, mirant una sèrie històrica de tot el que ha estat aquesta comissió al llarg dels anys d'activitat parlamentària, els únics grups que s'havien preocupat sempre pels convenis col·lectius, pels treballadors de la corporació, doncs han estat els grups de l'esquerra. I, seguint la seva tradició, ho seguim preguntant ara, i ara, paradoxalment, els grups de la dreta de la cambra pregunten i es preocupen no ja per abaratir l'acomiadament a vint dies com passava aquesta setmana passada, sinó que es preocupen pels interessos dels treballadors.

I dic que és paradoxal perquè no passa només amb el conveni, eh?; ha passat, doncs, amb els corresponents aquells que van ser eliminats de Catalunya Ràdio de París i de Mèxic fa uns anys, pels quals òbviament els nostres grups van preguntar i es van preocupar, i ha estat paradoxal en la composició del Consell Assessor de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, l'actual Consell Assessor, en què hi havien grups que no volien que estiguessin, les representacions sindicals, convenientment representades.

Per tant, ho reitero, la pregunta és la mateixa; el que passa, que alguns tenim pedigrí històric al respecte i altres, doncs, estan al costat de les qüestions quan hi ha conflicte i possibilitat de dir, d'erosionar o de posar en qüestió l'acció del Govern, sigui el Govern aquest si és d'esquerres encara més.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Senyor Ferran, com deien de sant Pau, «els conversos són els millors». (*Rialles*.) Té la paraula la senyora Cullerell.

La directora general de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Bé, en principi, quines són les raons d'aquesta vaga? Doncs la negociació d'un conveni col·lectiu. Quan comences la negociació d'un conveni col·lectiu, tens la possibilitat que algú convoqui una vaga i que no es pari i que la direcció no estigui en disposició i no se la pugui estalviar. Em preguntava la senyora Camats si ens la podíem haver estalviat, doncs jo crec que en aquell moment no, perquè no estaven prou properes les posicions del comitè d'empresa i de la direcció i, per tant, no ho podíem fer. I es va fer una vaga —una vaga parcial, una vaga de quatre hores— que es va seguir sense incidents, amb serveis mínims pactats amb la direcció de Televisió de Catalunya, amb documentals i un informatiu de divuit minuts, donant informació a més a més de la vaga. O sigui que el respecte entre els uns i els altres va ser total.

Jo també vull dir que en cap moment hem trencat les negociacions, i ahir mateix a la tarda vam iniciar novament les negociacions per trobar fórmules que ens permetin acostar postures, sempre que sigui, evidentment, dins d'allò que la direcció pot acceptar i els treballadors estan disposats també a acceptar. L'entorn no és el millor dels mons; estem en un moment de crisi econòmica i, evidentment, la direcció general i també la direcció de Televisió de Catalunya volem arribar

a un acord amb els treballadors però que ens permeti continuar produint, internament i externament, donar un increment salarial que sigui sostenible en el futur i també negociar algunes mesures de flexibilitat que ens ajudin a tots a treballar millor i a fer una producció amb unes condicions millors.

Dir-los ara si seran molt llargues o no les negociacions, jo espero que no; jo crec que estem..., digui'm optimista, però crec que estem en una situació en aquests moments en què amb una mica de bona voluntat per totes bandes arribarem a un acord en un futur proper. Ahir, ja li dic, vam tornar a començar.

Què ofereix la direcció? Jo vull deixar-ho clar: la direcció ha ofert des de ja fa un mes un increment del 2 per cent retroactiu el 2009 i en els pròxims tres anys l'IPC o la Llei de pressupostos —bé, la Llei de pressupostos amb la revisió de l'IPC, que és més enllà de la Llei de pressupostos, segons com sigui l'IPC. També hem demanat, això sí, mesures per flexibilitzar les dietes, els horaris, els torns de treball, i ajudar a la sostenibilitat de l'empresa. Hi ha un problema; tenim una dissensió en el que respecte al pacte de producció interna, i aquí estem una mica allunyats, perquè nosaltres creiem que la producció és un tema, la graella, que està en mans de la direcció de Televisió de Catalunya. M'agradaria, per tant, que la directora de Televisió de Catalunya els expliqués el tema de la producció, que no vol dir que no vulguem fer producció interna; n'estem fent molta.

La directora de Televisió de Catalunya, SA (Sra. Mònica Terribas i Sala)

A veure, com vostès saben —i van aprovar ahir el mandat marc, entre d'altres coses—, i sempre ha estat així pel que fa al sentit dels mitjans de comunicació públics en aquest país, es marca des del Parlament que nosaltres també hem de ser motor de la indústria audiovisual. Per tant, nosaltres no som una closca tancada que no mirem el talent que hi ha a fora i, per tant, combinem la producció interna en aquells aspectes que nosaltres considerem que són fonamentals de la nostra línia de producció —evidentment en els informatius, la programació infantil, la majoria dels nostres programes culturals, la producció de noranta especials l'any, un munt de programes d'actualitat, d'entrevistes, etcètera— i busquem en el mercat aquell talent que complementa la nostra proposta i que afegeix valor afegit i valor a la marca de TV3, en tant que és part de la indústria catalana.

En la negociació del conveni amb el comitè d'empresa reclamen establir percentatges de producció interna en franges concretes de la programació, és a dir, del *prime time* de TV3. Nosaltres entenem, com a empresa, que qualsevol producte que es fa per a qualsevol dels nostres canals en qualsevol hora té el mateix valor i, per tant, el valor de la producció interna no té a veure amb on està programat, sinó si s'ajusta a les necessitats del que nosaltres estem plantejant. I considerem fins i tot èticament discutible situar percentatges de programació per franges, entenent que els treballadors treballen amb la mateixa qualitat i les mateixes ganes per al Súper 3, per al 33, per al 3/24 que per a la franja de *prime time*.

Però hem ofert al comitè d'empresa constituir una comissió on treballadors i empresa comparteixin les decisions que pren i ha de prendre i prendrà la direcció sobre la programació. És a dir, els treballadors no decideixen quina programació fem ni com la fem, però sí compartir amb ells totes les seves inquietuds pel que fa a un objectiu comú, de tots dos, que és que els recursos propis siguin empleats al màxim, tinguin el màxim rendiment i formin part del cor i de la producció dels nostres canals, com és ara, perquè, evidentment, la gran majoria de la nostra producció és producció interna.

Per tant, aquesta és la situació. Pel que fa, Rosa, si em permetes, a la programació dels documentals...

El president

Senyora Terribas, vol dir que no s'està passant de temps o valdria la pena que reservés quelcom de temps? *(Veus de fons. Rialles.)* Bé, no m'ho ensenyi perquè m'enganyen. *(Veus de fons. Algú diu: «No.»)* No? *(Algú diu: «Fa vint segons que no està parlant.» Rialles. Algú diu: «President, estem molt malament, eh?»)*

A veure, com ho tenim, això? *(Veus de fons.)* No mesclen, no es poden mesclar. *(Veus de fons.)* Senyor, com ho tenim, això? Està? *(Veus de fons. Rialles. Remor de veus.)* D'acord –d'acord. Bé, va, si us plau, fem confiança al senyor tècnic, que diu que hi posin voluntat.

Senyora Borràs, té la paraula.

La Sra. Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Bé, doncs esperarem a la reserva aquesta del temps per saber la segona part de la nostra pregunta, que era sobre el tema dels documentals, no? Bé, esperem també, per altra banda, que es pugui arribar com més aviat millor a un acord en aquesta negociació d'aquest conveni col·lectiu.

I, per altra banda, jo, si em permeten, faré un suggeriment, no?, i segurament és que en altres ocasions potser en la..., potser seria interessant que poguéssim incloure en els punts de l'ordre del dia directament preguntes dels grups del Govern als grups de l'oposició, perquè veig que tenen molt interès a saber el nostre posicionament; va passar ahir, passa avui també i, per tant, en aquest sentit, en nosaltres sí que hi ha una diferència substancial, i és que nosaltres no culpabilitzem d'entrada el Govern, doncs, de la vaga, simplement hem preguntat, hem volgut saber quina és la situació de la matèria, i en això sí que hi ha un canvi substancial, doncs, de com s'exerceixen les oposicions i les feines també des del Govern. Crec que..., vagin prenent nota, perquè potser seria bo que en un futur vostès actuïn d'aquesta manera.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Borràs. Senyora Camats, té la paraula.

La Sra. Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Dues coses només. Una, recordar, perquè vostès no ho han fet, que malgrat la vaga

TV3 va continuar sent líder d'audiència, i potser també és un element... Jo esperava que vostès ho diguessin. Com que veig que són prudents en això, queda millor que els ho digui jo mateixa, que malgrat això fins i tot la televisió va mantenir el lideratge aquell dia malgrat la vaga. No sé si per l'expectativa o, en tot cas, per la fidelitat també de l'espectador de la televisió pública.

En tot cas, la senyora Cullell parlava de responsabilitat i, en tot cas, els volem donar ressò en aquest sentit. Nosaltres estem convençuts que vostès estan buscant aquest acord i que en el plantejament, en les pinzellades que ha fet sobre la negociació –el senyor Rodríguez ja ho deia, és evident que aquí no es pot expressar tota la negociació però hi ha coses que s'han de quedar tancades– apunten aquesta necessitat d'un acord –la senyora Terribas ho deia–, d'acompanyar en un moment en què la situació és complexa i no és la prevista, doncs, en què s'han de prendre decisions noves i, per tant, acompanyar direcció i treballadors de la casa a prendre aquestes decisions conjuntament, i tampoc no dubtem que els mateixos comitès són conscients de la situació en què avui es troba TV3 també i la resta de la corporació i, per tant, esperem que aquest acompanyament es pugui fer.

Per tant, desitjar-los també...

El president

Senyora Camats...

La Sra. Camats i Luis

...que arribin a bon port en aquest acord.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè. Senyor Rodríguez, té la paraula.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. Bé, jo crec que hem formulat la pregunta sense absolutament cap manera ni cap voluntat d'erosionar absolutament a ningú, crec que dintre d'una correcció extraordinària, i ho hem fet ara com ho hem anat fent al llarg de tota la història de la corporació en aquesta comissió de control. I fins i tot recordo que algun director general, l'anterior concretament, a aquest diputat li va donar una reprimenda precisament per preguntar sobre aquestes qüestions. És a dir, no és..., jo crec que no és absolutament cap novetat que puguem fer ús d'això, no? En tot cas, suposo que si el senyor Ferran veu aquesta voluntat d'erosió, deu ser el reflex del que ell deuria fer quan estava a l'oposició, no? Però, en qualsevol cas, també, el que ha dit de l'hemeroteca, jo l'invito que repassi l'hemeroteca, per tant, vull interpretar la seva intervenció només amb la voluntat d'escalfar una mica l'ambient, no?

Finalment, respecte del documental, del documental que es va passar i que algú havia lamentat, doncs, que es passés en castellà, nosaltres també volem fer una expressió en aquest sentit, no? I la nostra és que lamentem que s'hagin de presentar programes en castellà de

forma excepcional i com a protesta. Ens agradaria que aquesta fos una pràctica una mica més habitual.

Gràcies.

El president

Gràcies a vostè. Té la paraula el senyor Ferran...

El Sr. Ferran i Serafini

Digui, digui...

El president

Si vol dic quelcom, però no crec que sigui convenient. (*Rialles.*) Anava a dir: «Evidentment.»

El Sr. Ferran i Serafini

Molt bé. Gràcies, senyor president. No, miri, molt breument...

El president

No cal, té un minut.

El Sr. Ferran i Serafini

No era la meva intenció molestar els grups de l'oposició; l'únic que passa, que és important que tinguem una mica de memòria històrica, perquè, coneixent el passat, doncs, jo els he posat dos o tres exemples pràctics que s'han succeït en aquesta comissió que demostrin que hi ha hagut una determinada actitud. Perquè pensin vostès que... A veure, vostè parlava de sant Pau, però dels conversos ve precisament la més gran Inquisició. I, en aquest sentit, voldria dir-li, doncs, que els treballadors de la corporació saben qui en els moments difícils i qui en els moments de representació han recolzat que ells estiguin, per exemple, els deia, al Consell Assessor, i qui no. I el que ens ha costat que hi siguin.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè. Ara la senyora Terribas tenia la paraula? (*Veus de fons.*) La senyora Cullell?

La directora general de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Sí, ho farem a duo. Però, agafant-me a les paraules de la senyora Camats, efectivament el dia de la vaga vam fer un 16 per cent d'audiència. Això reflecteix la fidelitat del nostre públic i també que inclús en aquests moments que hem tingut de contenció en la despesa l'esforç que s'ha fet des de Televisió de Catalunya, l'esforç conjunt de treballadors i direcció, ens està donant molt bons resultats.

També és cert que hem de ser responsables i no podem acabar una negociació de qualsevol manera, simplement per tancar un conveni que no ens creiem. Hem de tancar un conveni que duri com a mínim tres anys; això és el que nosaltres estem proposant. I ahir jo crec que vam anar en la direcció adequada en una reunió que va durar moltes hores, tota la tarda, i en què s'ha establert ja un

nou seguit de reunions per parlar essencialment, en una primera fase, de producció interna, i en una altra, de conveni salarial, de la part salarial del conveni.

Jo els he de dir que estem parlant d'un col·lectiu de dues mil persones, de Televisió de Catalunya i de la corporació. Són moltes persones i estan fent una feina important, però hem de fer també un model sostenible, flexible i que ens porti aquests següents anys més còmodament a fer la producció interna que hem de fer i també a treballar per fer que gent de fora, la indústria pugui treballar amb nosaltres.

I la senyora Terribas contestarà al tema de l'Elena Francis.

La directora de Televisió de Catalunya, SA

Per la tranquil·litat de Convergència i Unió i del Partit Popular, els he de dir que en cap moment la direcció de Televisió de Catalunya es va plantejar l'idioma del documental o de la programació. Es va plantejar emetre en un horari de menys audiència que el que habitualment ocupa el documental de TV3 *Sense ficció* uns documentals de producció interna cent per cent, que han fet efectius de la casa i que són dos, tres documentals de llarga durada més un *30 minuts*, que habitualment s'entén.

També era amb l'intent de fer una reflexió sobre que afortunadament els temps han canviat i l'Elena Francis d'aquella època i les cartes trobades en un magatzem del Baix Llobregat i les respostes afortunadament reflectien una realitat social i laboral molt diferent de la que tenim. I, en aquest sentit també, el «Barraques. La ciutat oblidada», era una intenció de fer aquesta mateixa reflexió col·lectiva que afortunadament no tenim la situació d'abans, no?

Elena Francis era en castellà, efectivament; és un document històric que vol dir-nos que ens hem d'allunyar d'aquesta realitat i que afortunadament TV3, on dones i homes treballen conjuntament i lluiten pels seus drets laborals, estan avui en unes condicions infinitament millors que als anys seixanta. Res a veure amb la qüestió idiomàtica.

El president

Moltes gràcies.

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre el grau de compliment del pressupost de les empreses de la corporació el 2009 (tram. 322-00290/08)

A veure, senyor Santi Rodríguez, té la paraula per fer la pregunta número 21.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. Bé, la pregunta número 21 és..., tampoc no és voluntat d'erosionar el Govern, ho dic per si de cas –el senyor Ferran ho pot interpretar així. Però sí que al llarg de tot l'exercici passat vàrem

anar fent una sèrie de preguntes respecte de quina era l'evolució de la situació econòmica de la corporació i dels mitjans de comunicació públics de Catalunya, perquè veïem amb preocupació com la crisi arribava al mercat publicitari; hi havia unes previsions de descens de la publicitat a inicis d'any d'un 20 per cent, després van créixer a un trenta i escaig per cent, i a més a més, doncs, hi va haver l'anunci del Govern que deixaria d'aportar 13,7 milions d'euros a la corporació i, per tant, això obligava a una reestructuració en la mesura del possible de la corporació, i fins i tot es va arribar a plantejar la possibilitat que, si hi havia dèficit l'any 2009, doncs que aquest dèficit es financés amb nou endeutament, quan és molt recent la liquidació de l'endeutament de la corporació.

Per tant, tancat l'any, ens agradaria, doncs, saber quin ha estat el resultat d'aquest exercici 2009 i, aprofitant, com evolucionem aquest principi del 2010.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Rodríguez. Qui parla? (*Veus de fons.*) Senyora Cullell, té la paraula.

La directora general de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Efectivament, jo els he anat informant, i crec que és la meva obligació, de com van els números –també com van els continguts ja ho veuen més; els números és un tema i crec que un exercici de transparència que li agraeixo que em preguntis. Realment la liquidació provisional 2009 l'estem tancant, ja està tancada, però és una liquidació provisional, encara ha de passar per intervenció de la Generalitat i per l'auditoria. Per tant, tornaré amb la liquidació, i quan vostès vulguin, si volen una comissió especial per parlar de números, estic a la seva disposició.

La caiguda de la publicitat, efectivament, ens ha afectat molt el tancament del 2009, com els vaig dir. En un moment determinat prevèiem inclús fins a un 33 per cent de caiguda publicitària; hem tancat al final amb una caiguda d'ingressos d'un 29 per cent, un 30 publicitària, però hem tingut altres ingressos, o sigui, la caiguda ha estat del 29 per cent. I què hem hagut de fer per equilibrar el pressupost? Doncs, per una banda, l'aportació del Govern finalment no ens l'han tret, aquests 13,7 milions que vostè comentava que jo els vaig comentar finalment no ens els han tret, per tant, hem comptat amb ells.

I hem pogut equilibrar el tancament a causa d'això. Per una altra banda, perquè hem pogut aplicar una part del romanent de l'any anterior –ens ha acceptat, l'interventor, que ho féssim– i també perquè hem aixecat una provisió d'uns litigis dels quals finalment l'auditor ens deixa aixecar la provisió. I, en definitiva, i per últim, perquè hem reduït les despeses d'una manera substancial, en què hem reduït les despeses en 15 milions d'euros. Tot això junt ha fet que puguem segurament tancar el pressupost 2009 de manera equilibrada, cosa que jo a principis d'any, a principis d'any 2009, inclús a

mitjan any, no ho hauria pensat. Ha estat un esforç molt important que haurem de mantenir si la cosa no millora com esperem que ho faci.

De totes maneres, per acabar, si em dóna dos minuts... (*El president diu: «No.»*) No? (*El president diu: «Dos segons sí.»*) Dos segons, perdó. Hem començat l'any en el que respecta a la publicitat dins del pressupost i, per tant, aquest any l'inici és millor que el de l'any passat.

El president

Gràcies, senyora Cullell. Llestos? Senyor Rodríguez?

El Sr. Rodríguez i Serra

Sí, senyor president. Per agrair tota la informació. Simplement comentar que hi han dos tipus de mesures de les que han adoptat, no?, les de reducció de despesa, que segurament són o poden ser més estructurals, i les altres, que són més conjunturals, no?, i que en funció de l'evolució d'aquest any, doncs segurament aquestes, conjunturals, ja no n'hi haurà possibilitat, no? Per tant, si la situació continua evolucionant negativament, hi hauran més dificultats en el futur.

Agrair-li, senyor president, la generositat que ha tingut per avançar les preguntes d'aquest diputat per uns problemes que havíem tingut en la presència en aquesta comissió.

Gràcies.

El president

És l'amabilitat de la resta dels seus companys.

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els recursos previstos per a optimitzar els resultats (tram. 322-00295/08)

La senyora Pia Bosch té la paraula per a la pregunta número 22, amb la qual acabariem el bloc aquest i tornariem a la pregunta número 5. (*Veus de fons.*) Sí, no, és correcte, és més correcte així.

La Sra. Bosch i Codolà

Gràcies, senyor president... (*Veus de fons.*)

El president

Esperi un moment. Senyora Cullell... (*algú diu: «Qui contesta?»*), m'ha dit que contestava vostè, aquest senyor... (*Veus de fons.*)

La Sra. Bosch i Codolà

Bé, perfecte, perquè és un tema del qual, també el senyor president, però la directora general ens ha parlat moltes vegades i, per tant, jo crec que és perfecte que ens el contesti la senyora directora general.

Tant l'un com l'altra, deia, ens han parlat diverses vegades que en aquesta situació de crisi que estem vivint

la revisió de procediments i de sistemes de treball de la corporació s'ha de fer, doncs, d'una manera encara més acurada que en una situació més folgada. Però, en qualsevol cas, tant l'un com l'altra, deia, ens han parlat que les estratègies d'optimització dels recursos de la corporació passen per estimular sinergies entre les diferents empreses que componen la corporació. Això ens ho han dit aquí, però també ho han dit en diverses aparicions públiques, en entrevistes en mitjans de comunicació, per tant, jo crec que hem entès tots que és un element estratègic del seu treball aquest estímul d'aquestes sinergies pel que fa als aspectes de gestió, però no només. Ens ho han dit referit als aspectes de contractació, de polítiques de recursos humans i amb relacions amb clients i proveïdors, però no només, deia.

El repte és fer-ho mantenint la línia editorial de les diferents empreses i canals. I, en aquest sentit, hi havia, sempre ens deien, camí per córrer, en una línia que ja havia iniciat l'anterior equip de direcció de la corporació. «Sinergia» vol dir treballar units en un procés en què el total sigui major que la suma de les parts i, per tant, obtenir més plegats del que podrien obtenir sumant cada un dels components de la corporació.

Ens agradaria, per això, que ens expliqués en aquest moment i després dels mesos, doncs, que fa que treballen en aquesta línia, com valoren aquest procés d'establiment de sinergies, quins han estat, des del seu punt de vista, els avenços i quins són els reptes pendents.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè. Té la paraula la senyora Cullell.

La directora general de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Bé, jo ja els he explicat algunes vegades que estem dirigint aquesta empresa des d'un comitè de direcció intergrup, en què hi ha els directors de les diferents empreses. Jo penso que tenim encara moltíssim per fer, segurament són més els reptes que tenim per davant que el que hem pogut fer en un any com el 2009, que ha estat de crisi, de treballar per tornar a tenir les audiències que teníem. I ara estem davant d'un contracte programa que encara no hem començat a negociar però que espero que comencem aviat, i jo crec que aquest contracte programa nou hauria de ser el contracte programa del grup audiovisual d'empreses de Catalunya.

I en aquest contracte programa espero que puguem parlar de com aprofitar els recursos humans que tenim de millor manera per sumar i no restar, com podem fer continguts de manera molt més transversal i com podem realment dirigir un grup amb un model de gestió més lligat a la realitat actual i a la resta dels grups. De totes maneres, dir-li que, per exemple, aquest any ja tenim corporativitzat i, per tant, està treballant conjuntament tot el departament comercial; el departament comercial s'ha estructurat de nou, el departament financer també, el de recursos humans també, i el d'estratègia i marca també està treballant de manera transversal i corporativa.

Tot això s'ha de fer, de totes maneres, tenint en compte que nosaltres tenim unes marques principals que hem de respectar, i hem de veure com aconseguim millorar l'eficiència sense desfer res del que ja tenim.

El president

Gràcies, senyora Bosch. I gràcies, senyora Cullell.

Ara ens n'anem, de comú acord, a les preguntes números 13 i 14 –13 i 14. Ah!, 13 i 15, perdó; 13 i 15, sí, 13 i 15. 13 i 15 juntes, i 14. *(Veus de fons.)* D'acord. A veure, estem... *(Veus de fons.)* No, anem a treballar..., si us plau, anem a treballar amb el bloc de les preguntes 13, 14 i 15, que les situem ara per necessitats de treball.

Llavors, té la paraula la senyora Rocío Martínez per fer la pregunta número 14. Vol començar vostè? *(Veus de fons.)* M'és igual. *(Veus de fons.)*

Preguntes

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre el pluralisme a Televisió de Catalunya, SA, i a Catalunya Ràdio (tram. 322-00288/08) i a la directora de Televisió de Catalunya sobre el programa resum de final d'any que va emetre TV3 (tram. 323-00051/08)

Comença la senyora Joana Ortega, per ordre, la número 13. *(Algú diu: «La 15.»)* A veure, esperi's un moment, que ells també tenen dret a saber-ho. Llavors, la 13 i la 15 van juntes, d'acord? Ara anirem a la 13 i la 15, llavors passarem a la 14, i a veure si podem anar al programa normal. D'acord? Senyora Ortega. *(Algú diu: «No, senyor Cuminal.»)* Senyor Cuminal, tingui en compte que si ajunta la 13 i la 15 té cinc minuts, igualment hi ha cinc minuts per contestar. D'acord? Som-hi, per favor.

El Sr. Cuminal i Roquet

Gràcies, senyor president. Espero no haver de gastar el meu temps. D'entrada, una pregunta anava dirigida al president del comitè de govern i l'altra, a la directora de Televisió de Catalunya –reparteixin-s'ho com ho creguin adient–, i les barrejo perquè crec que d'alguna manera té sentit proposar juntes les qüestions. D'entrada perquè l'onada d'octubre del 2009 ens dona també dades de pluralisme; nosaltres seguim pensant que hi ha una forta governamentalització pel que fa als informatius. Avui no hi entrarem, no hi entrarem concretament, perquè també parlant amb vostès, sobretot amb la senyora Terribas, doncs no estem d'acord amb la manera en què ho compten vostès, i vostès no estan d'acord amb la manera en què ho comptem nosaltres. Com que això ja ho hem dit moltes vegades, vostès ens van proposar un nou sistema d'avaluació qualitativa a l'hora de valorar tot el que s'emetia i, per tant, que tots plegats poguéssim trobar una manera conjunta, comuna de posar-nos d'acord i poder-ho analitzar. A cada comissió jo els dic això, vostès em diuen que ja ho faran; la legislatura s'està esgotant i jo els demanaria que abans que s'acabi la legislatura poguéssim almenys conèixer

aquest sistema que vostès proposen perquè tots plegats anem amb les mateixes regles i llavors puguem opinar.

Mentrestant, sàpiguen que per part nostra creiem que la manera en què comptem és la correcta, seguirem denunciant una forta presència del Govern i dels partits que donen suport al Govern en els mitjans de comunicació i, per tant, seguirem denunciant una forta governamentalització dels informatius. Però quan parlem de pluralisme no només volíem parlar de presència en pantalla aquesta vegada, i per això deia: «Ajuntem-ho també amb la pregunta 15 i més o menys ja ho tindrem tot explicat.»

Pel que fa referència a la vessant informativa, que no només són els TN –també hi ha documentals, hi ha reportatges, etcètera–, ja n’hem parlat en aquesta comissió, i crec que era sobretot amb el Grup d’Iniciativa que hi havia una certa polèmica, per dir si el que es veu reflectit en els documentals pot afectar o no el pluralisme segons el tema que es toqui. Nosaltres, en aquest sentit, com que ja en vam parlar una vegada, no volíem fer referència a això, és a dir, que es toquin els temes que calguin, nosaltres en això no ens hi posarem; el que sí que demanàrem és que, es toqui el tema que es toqui, es toqui amb una obertura de mires que creiem que la mateixa gent que ho veu pugui donar credibilitat al que s’emet i al mateix temps també pensar una mica per ells mateixos i crear-se una opinió del que estan veient, amb un exercici d’equilibri i rigor, que és el que hem d’exigir als mitjans de comunicació de casa nostra.

Per tant, la pregunta en aquest cas anava formulada a la directora de TV3, però com que la primera part també anava dirigida al president, doncs és per preguntar què opinen vostès del documental que van emetre que es deia «El resum de la dècada».

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Sáez.

El president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Molt breument, dir-li que estem avançant respecte al compromís que vam adquirir i que en les últimes setmanes jo crec que hem avançat bastant, i em penso que podrem complir el compromís de fer-ho molt abans que acabi la legislatura. Per tant, és veritat que ens hem retardat, i té vostè tota la raó de dir-ho, però em penso que ho podrem fer d’una manera bastant immediata. I sobre «El resum de la dècada», li passo la paraula a la directora de Televisió de Catalunya.

La directora de Televisió de Catalunya, SA

Ja fa alguns mesos vam tenir una reunió de programació amb tots els departaments implicats en la programació especial de Nadal i vam abordar quins continguts faríem al final de l’any, i vam estar d’acord amb el departament d’informatius però també amb el de documentals que seria més enriquidor fer un resum de la dècada per veure els canvis estructurals que ha patit el món en els darrers deu anys i tenir una mirada –que jo crec que

coincideix amb el seu grup parlamentari i la resta de grups– del món més àmplia que no ben bé els fets que han estat protagonitzant els telenotícies, dedicar aquest any un resum de l’any que en lloc que fos l’any, la dècada –que aprofito per felicitar Jaume Bartrolí i tot l’equip que el va fer perquè era d’una qualitat, d’una imaginació i d’una novetat pel que fa als resums magnífica, no?

Això va fer que la majoria del contingut d’aquest documental no fos centrat en la política catalana i els fets estrictes que han passat aquí, ni tampoc a Espanya, sinó essencialment que ens plantejessin com ens ha canviat el món des de les Torres Bessones; com ens ha canviat el món amb el canvi climàtic i què hem dit a principis de la dècada i què diem ara; com ha canviat el món geopolític des del punt de vista dels poders situats a la Xina i a l’Índia i com això està influïnt en la mirada que tots tenim sobre el món; com ens influeix la qüestió de la degradació del planeta, les relacions home/dona, etcètera. Tot això ho plantejava aquell resum de la dècada i, naturalment, després analitzava aquí també el canvi polític a Catalunya i el canvi polític a Espanya, d’Aznar a Zapatero o aquí del president Pujol al president Maragall i al president Montilla. Però aquell resum de la dècada, fet per una persona amb una llarguíssima trajectòria en la informació internacional, no tenia com a objectiu fer un resum polític, sinó fer una mirada global sobre la realitat social, econòmica del planeta en els darrers deu anys.

I, francament, crec que va ser un encert triar-ho i els nostres espectadors per una vegada van tenir una mirada que no era el resum dels telenotícies de l’últim any, no?, i crec que això va ser una aposta més enriquidora.

El president

Gràcies, senyora Terribas. Senyor Cuminal, té la paraula.

El Sr. Cuminal i Roquet

Gràcies, senyor president. Senyora Terribas, estic molt d’acord amb el que vostè ens comenta, i precisament per això hem portat aquesta pregunta a la comissió, no? Dóna un punt de vista ampli, modern, té molta qualitat el documental que es va fer; en aquest sentit, doncs, també m’afegeixo a les seves paraules, per tant, tampoc no seré jo qui digui: «Ens ha faltat que sortís no sé quin resum de telenotícies per destacar no sé què.» I també entenc que si es parla de deu anys i de tot el món el resum de la política catalana és el que és.

Permeti’m també que digui que, quan es parla del tripartit i es fa referència que la història d’aquests set anys de tripartit són «una nova cultura, la implantació dels Mossos d’Esquadra...» –què més deia?–, «el retorn dels “papers de Salamanca” i la Llei d’educació» –aquest era el resum de set anys de tripartit–, entendre que, doncs, l’anàlisi de la política catalana entenc que ha de ser molt per sobre, però, bé, jo crec que aquest tripartit ens ha donat estones de prou distracció perquè alguna cosa, entre aquestes un canvi de president, el president que fa l’Estatut el seu propi partit el canvia per no repetir... És a dir, no hi entrarem, per això, no estem còmodes en com es tracta, però podem entendre que l’òptica global faci que es vagi a una cosa més reduïda i que no entri

en el detall, que aquí ho podríem demanar si volguéssim fer una oposició destructiva i no constructiva com és el que jo pretenc.

Però jo em refereixo, precisament, que es fa una mirada àmplia i de tota la dècada sense entrar a opinar en el contingut. Comença parlant de la guerra a l'Afganistan, de les polítiques de George Bush, etcètera, d'una forma molt crítica –no vull entrar en si jo hi estic d'acord o no, però en aquest cas hi estic–, però acaba... és a dir, «els Estats Units han fet això, George Bush ha fet això», però acaba dient: «I els homes estudiem robots que s'estan humanitzant i els homes hem anat a Mart.» Home, no; si els Estats Units han fet coses dolentes diem qui s'està anant a Mart, una manera per fer-ho equilibrat, no? Si estem parlant de canvi climàtic, crec que és molt agosarat dir: «Algún dia els líders mundials ens hauran de demanar perdó pel que no estan fent en aquests moments.»

Bé, jo crec que són algunes coses d'aquest documental que, precisament per la bona idea que tenia, per la manera que estava fet, li donen una pàtina ideològica, amb la qual em puc sentir més identificat o no, però crec que pel rigor i per la feina feta i la intenció que es buscava, doncs era una aportació que havíem de fer en aquesta comissió per demanar-los que en propers encàrrecs que siguin d'aquesta qualitat, com que ens agradaria poder-los anar ensenyat als que han de venir –que es poguessin crear una composició del que ha passat en aquests deu anys–, doncs que puguin permetre a la gent pensar per si mateixa i no siguin tan conduïts en algunes línies –que ja veu que he procurat no entrar en política catalana– de percepció de com va el món. Hi havia molta opinió, i creiem que si era un resum de la dècada s'havia de regir més pel rigor històric del que ha passat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Té la paraula la senyora Terribas.

La directora de Televisió de Catalunya, SA

Jo entenc que el concepte «nova cultura» no és un qualificatiu en positiu; pot ser una nova cultura bona o dolenta. Vull dir que, en això, jo semànticament li diria que el terme està ben utilitzat perquè, evidentment, és una cultura política diferent, el govern d'un sol partit del govern de tres. No entrem a valorar si millor o pitjor, no?

Pel que fa a la frase que vostè destacava, de si «un dia els representants dels estats hauran de demanar perdó pel que no han fet amb relació a la prevenció i al control del nostre ecosistema vital, que és el planeta Terra», permeti'm dir-li que és una frase que han fet servir els científics per l'endarreriment *rotund* que han tingut els caps d'estat arreu del món en una qüestió tan delicada, i hi ha consens científic en tots els fòrums, que ha fet que fins i tot líders polítics en el moment de prendre consciència d'això i d'entrar a actuar ho hagin reconegut. Per tant, la primera persona del plural era un intent d'aproximar-se a l'espectador amb percepcions que són collectives. Vostè ho pot llegir d'una manera intencionada o d'una altra, no? Jo crec que en les qües-

tions que vostè assenyala hi ha fets que avalen aquesta posició i, per tant, no crec que sigui amb la intenció que vostè ho diu.

Pel que fa als fets que retrata sobre la política exterior de George Bush, les conseqüències sobre els territoris en els quals va actuar en el seu moment senzillament es posaven de manifest, i jo crec que aquesta és la feina d'un resum de la dècada, no?, i després el canvi cap a una opció més multilateral, que és la del president Obama, de la qual encara no hi ha mostres, sigui dit de passada. Però sempre és complicat fer un resum de la dècada; li ho dic perquè és la feina més complicada a l'hora de fer aquest plantejament. I jo li he de dir que, hi insisteixo, malgrat aquests matisos que tots podríem fer d'una cosa o d'una altra, Jaume Bartrolí era una persona absolutament indicada per allunyar-nos del microscopi a Catalunya i situar-nos en el mapa del món.

El vicepresident

Gràcies, senyora Terribas.

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre els criteris dels Serveis Informatius de TV3 per a escollir els experts que opinen sobre temes d'interès general (tram. 322-00293/08)

Passem a la pregunta següent, que formula la diputada Rocío Martínez-Sampere.

La Sra. Martínez-Sampere Rodrigo

Sí. Moltes gràcies, president. A mi m'agradaria conèixer o clarificar quins són els criteris que utilitza Televisió de Catalunya per recollir les opinions d'experts que es reflecteixen en horaris de màxima audiència, com és el cas del *Telenotícies vespre*. Jo m'estic referint a tots tipus d'experts, però la veritat –ja els ho avanço– és que vull preguntar sobre el tema del qual jo m'ocupo, que és l'economia i, per tant, d'experts econòmics. M'agradaria saber, per exemple, si és un economista reconegut internacionalment, que representa alguna organització significativa, com el Banc Mundial, o que ve a Catalunya perquè el Col·legi d'Economistes organitza una xerrada o no. M'agradaria una mica entendre quins són aquests criteris.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies. Té la paraula la senyora Mònica Terribas.

La directora de Televisió de Catalunya, SA

Miri, habitualment, com qualsevol periodista, un busca perquè li expliqui la realitat la persona que cregui que n'entén més, que té més rigor i més capacitat de comunicació –no oblidem que estem en qüestions, les que vostè assenyalada, molt difícils a vegades d'explicar; no sempre els perfils teòrics i amb més coneixement tenen

la capacitat de fer-ho en un llenguatge entenedor – i, d'altra banda, el que busca el periodista és que aquell expert es correspongui en el moment en què està actuant sobre la qüestió, ja sigui quan parlem de pensions i, per tant, hi té un paper, com sigui que sigui un representant que va a Davos i és l'únic català que hi va en aquell moment, no? Aquest és el criteri.

Per tant, amb més o menys encert l'objectiu del periodista, tant quan muntem les taules, per exemple, a l'Àgora o les entrevistes a l'Àgora, com quan incorporarem al telenotícies del cap de setmana la veu de persones acreditades en formats d'entrevista una mica més extensos, és el seu grau de coneixement sobre la qüestió que es planteja, no? La dificultat de fer debats en un informatiu, per temps i per raó d'espai i per format, fa que moltes vegades un tingui la percepció de dir: «Aquell altre hauria parlat millor que aquest» o «Aquest escura més cap a la dreta, cap a l'esquerra o està fent una mirada crítica», però el telenotícies té aquesta limitació.

El vicepresident

Gràcies. Senyora Rocío Martínez-Sampere...

La Sra. Martínez-Sampere Rodrigo

Sí. Gràcies, president. No, jo li ho dic perquè, senyora Terribas, el dia 24 –jo poso a dormir els nens abans de les nou per poder veure el telenotícies– allà van citar un economista..., jo sóc economista; evidentment no dec ser la persona més llegida del món, però l'estava veient amb una altra persona que es dedica a l'economia des de l'acadèmia, i vostès van recollir durant dos minuts, vint-i-sis segons l'opinió d'un senyor que es diu Jörn Berninger –que jo no havia sentit a la meua vida; la persona a qui em refereixo, que és acadèmica del tema, tampoc–, que emetia unes opinions bastant severes sobre la crisi econòmica. Jo no en discutiré el contingut, crec que la realitat és important conèixer-la, però, clar, si aquesta persona, que després he descobert que és un Phd en farmàcia, que no està a cap universitat rellevant, emet aquestes opinions..., que, hi insisteixo, si no sabem referenciar-lo i, en canvi, quan estem parlant de la inauguració de l'aeroport d'Alguaire, que és un tema clau per a la competitivitat de l'economia catalana, es cobreix amb dos minuts i tretze segons, home, a mi em sembla que l'equilibri hauria de ser una mica, valgui la redundància, més equilibrat. Perquè si no el que estem fent no és traslladar una opinió que és necessària –i el debat sempre és ric– sobre la crisi econòmica i sobre la intensitat d'aquesta crisi, sinó que podem tendir a crear alarma social, i això no crec que ens convingui a ningú.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies. Senyora Terribas...

La directora de Televisió de Catalunya, SA

Vull dir-li que la cobertura de la inauguració de l'aeroport d'Alguaire no es va fer únicament en aquest telenotícies; es va seguir en directe pel 3/24, va ser informat a tots els telenotícies d'aquell cap de setmana, i li puc

assegurar que hi ha absolutament una desproporció a favor de l'aeroport d'Alguaire en el tractament fet per TV3. Punt número 1 –per no confondre, eh?

Aleshores, el contrast possible en el terreny de la crisi econòmica amb múltiples opinions jo crec que és saludable, i perquè vostè i el seu acompanyant no coneguessin una persona això no desqualifica l'oportunitat d'escoltar-la i que les persones se'n facin un criteri. Afortunadament, tant a *Els matins*, de TV3, com a l'Àgora, com en múltiples formats –al *Banda ampla*– s'ha parlat de la crisi, hi ha hagut moltíssimes veus acreditades i gent, actors que no són necessàriament acadèmics que hi han intervingut. Crec que, afortunadament, les xifres d'audiència dels nostres informatius i dels nostres programes de paraula ens donen la força per dir que a casa nostra es parla d'economia amb múltiples veus i amb molt de rigor. I si no li recomano *Valor afegit*, dirigit per Albert Closas, que cada setmana un munt de persones expertes en economia donen el seu parer sobre la situació que estem vivint.

El vicepresident

Gràcies, senyora Terribas. Deixem-ho així? (*Pausa.*)

Pregunta

a la directora general de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre Audiovisual Sport (tram. 312-00222/08)

Passem i recuperem d'alguna manera l'ordre del dia programat. Anem a la pregunta número 5, que la formula la portaveu de Convergència i Unió, la senyora Joana Ortega. Senyora Joana Ortega, qui fa la pregunta número 5? (*La Sra. Ortega i Alemany diu: «La senyora Borràs.»*) La senyora Meritxell Borràs. Doncs, té la paraula.

La Sra. Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Directora general, volíem una informació. El 13 de novembre a la Comissió de Control es va informar que les accions d'Audiovisual Sport seguien en propietat de Televisió de Catalunya Multimèdia. Bé, això era cert, però no era tota la veritat tampoc, no es donava tota la informació per informar d'això. La realitat és que hi havia la intenció de vendre aquestes accions a Sogecable; tant hi havia la intenció que, de fet, doncs, hi havia un contracte que ja estava fet, un contracte que per tirar-lo endavant requereix l'autorització del Govern perquè una operació d'aquestes característiques ve condicionada, hi insisteixo, amb aquesta autorització del Govern.

Poc després d'aquesta informació a la Comissió de Control, el 17 de novembre, es va fer públic aquest contracte, de tal manera que, en fer-se públic i de la manera en què es va fer, doncs pot afectar una de les empreses afectades en tot aquest afer; això és un fet objectiu. Per altra banda, ens consta també que el 22 d'octubre i el 27 de novembre la Direcció General de Patrimoni, que és qui ha d'emetre, en aquest sentit, criteri de si es pot fer o no es pot fer o és oportú fer aquest tipus

de contracte, qüestionava en les dues ocasions la viabilitat d'aquest. Per tant, el 13 de novembre se'ns diu que les accions són propietat de Televisió de Catalunya Multimèdia, però no s'informa d'aquest contracte. Per tant, nosaltres voldríem saber: vostè quan ha informat d'aquest contracte? A on? N'ha informat en el consell de govern? Perquè, clar, a l'hora d'establir un acord, doncs també és interessant prendre determinacions en funció de totes les informacions, no només d'una part. Nosaltres voldríem saber si es pren l'acord sabent aquestes informacions, si es té en compte que això pot perjudicar alguna empresa catalana i també si es té en compte, perquè entra dintre dels possibles, si això pot perjudicar les emissions per Televisió de Catalunya del futbol, concretament del Barça.

El vicepresident

Gràcies, senyora Borràs. La pregunta l'ha adreçada a la directora general. Té la paraula, senyora Cullell.

La directora general de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

En principi dir-li que, les accions, el 20 per cent d'ABS és propietat de Televisió de Catalunya, és propietat de la CCMA. L'accionista és Televisió de Catalunya Multimèdia; ho era el 13 de novembre i ho és avui, perquè per fer un canvi d'accions s'ha de procedir a la venda i, evidentment, com vostè mateixa ha dit, una venda de patrimoni ha de tenir l'autorització del Govern de la Generalitat i específicament de la Direcció General de Patrimoni.

Li voldria dir també que el 14 d'octubre es va aprovar en consell de govern, sense cap vot en contra, un preacord de venda d'aquest 20 per cent i, posteriorment, el dia següent es va signar un preacord amb Sogecable de venda d'aquest 20 per cent. El dia abans tot el consell de govern va aprovar aquesta venda i en aquest preacord es deia clarament que per procedir a la venda s'havia de comptar amb l'autorització del Govern de la Generalitat; si no el teníem, no es procediria a la venda, i, per tant això no s'ha venut.

També li he de dir que jo no sóc la persona que represento Televisió de Catalunya Multimèdia dins d'ABS, tampoc sóc l'advocada ni l'advocat que ha portat les relacions entre Televisió de Catalunya i ABS, que ha sigut el senyor Miquel Roca, que ens ha estat aconsellant des del primer dia per elecció del Consell de Govern de la Corporació. Si vostè em diu que jo havia d'haver-los informat a vostès, miri, jo he informat constantment de tot, el que jo sabia, al president i al consell de govern, i en qualsevol cas s'han fet les coses jo crec que bé i no s'ha venut res. En aquests moments estem esperant si en un moment determinat es pot realitzar una operació o no es pot realitzar, amb un preu determinat. De totes maneres, jo també li he de dir que aquest 20 per cent que nosaltres tenim a ABS –des del primer dia els ho he dit, i ho continuo pensant– ha variat molt el seu significat de quan es va comprar fins ara. En aquests moments ABS no té drets per vendre ni per comprar, i això vull que li quedi clar també.

I després dir-li que el 17 de novembre jo no estava enlloc i no vaig mostrar absolutament res. Suposo que es

refereix a un contracte que algú va mostrar en una vista judicial; ni jo era en aquella vista judicial...

El vicepresident

Senyora Cullell...

La directora general de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

...ni vaig ensenyar res.

El president

Gràcies, senyora Cullell. Senyora Borràs, trenta-cinc segons.

La Sra. Borràs i Solé

Gràcies. No és l'advocada però és la directora general, oi?, i, en aquest sentit, la decisió última entenc que no és dels advocats; els advocats els poden orientar, els poden donar les opcions, però la decisió última és sempre de la direcció. I és en aquest sentit que li ho preguntem.

Em diu si..., «el meu criteri és si havia d'informar o no aquí». És evident que el seu, que és en aquest cas el que va imperar en què informava o no, va ser de no informar. Perquè, de fet, aquest preacord, que no es pot tirar finalment endavant si és que no hi ha el vistiplau per part de la direcció general, no hi és a dia d'avui, per tant, la seva opció va ser no informar aquesta cambra.

Per altra banda, no m'ha contestat; m'ha informat sobre el que jo ja li deia, però no m'ha contestat si creu o no que pot perjudicar una empresa catalana, si això es va tenir en compte en el seu moment, i tampoc m'ha informat de si creu que pot afectar...

El president

Senyora Borràs...

La Sra. Borràs i Solé

...l'emissió dels partits de futbol del Barça per Televisió de Catalunya.

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies. Gràcies a totes dues.

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la influència del contenciós econòmic en les relacions amb Audiovisual Sport (tram. 322-00285/08)

Senyor Mòdol, té la paraula per a la pregunta número 6.

El Sr. Mòdol i Bresolí

Moltes gràcies, senyor president. El meu padrí, que és com diem els avis en algunes contrades de Lleida,

em deia que la paraula era el que pesava a l'hora de les relacions humanes, no?, i que era important també que sabessin que donaves també la teva paraula. Ho dic perquè en el tema que ens ocupa, que és el tema d'Audiovisual Sport, hi ha les relacions contractuals de base, del seu dia, de quan es va fer aquest contracte –jo crec que en mala hora, en base a la meua experiència, perquè per tots els costos ha sigut un contracte molt oneros per a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, l'antiga Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, li ha costat molts diners–, i es va fer encara no se sap massa bé per quines raons, però vostès ho han heretat, ho han d'acabar de tancar. Seria desitjable que aquest expedient s'acabés tancant, no?

I aquesta, en certa manera, és el sentit de la nostra pregunta. Sabem que aquest episodi encara no està tancat, que encara sortirà alguna altra vegada, i agrairíem al president del consell de govern que complementés les explicacions de la directora general en el sentit de quina és la línia que podem esperar en el futur.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Mòdol. Té la paraula la senyora Cullerell.

La directora general de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Sí. Voldria acabar les meves explicacions, que jo crec que també corresponen a la pregunta actual, dient que la directora general en cap cas és la representant a ABS de la corporació; no ho sóc ara, no ho era des del principi. I, ho torno a repetir, el consell de govern va aprovar un contracte i jo vaig signar posteriorment a la seva aprovació. Vostè es refereix a una empresa catalana, crec que es refereix a Mediapro. Ho sento, però és que quan em fan al·legacions al final jo voldria deixar clar que es refereixen a Mediapro. Jo, com poden vostès comprendre, vaig tenir sobre la taula..., i l'única cosa que vaig fer va ser valorar aquest 20 per cent que es posava teòricament a la venda. Continuo pensant que en aquests moments mantenir aquest 20 per cent –i responc al senyor Mòdol– obre uns riscos importants a la corporació.

El president

Gràcies, senyora Cullerell. Senyor Sáez...

El president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Bé, només aclarir que l'ombra de dubte que s'està estenent sobre el comportament de la corporació en aquest afer em sembla realment indigne. Nosaltres vam fer el que ens tocava fer com a òrgans de govern de la corporació, que és, a partir de la possibilitat d'arribar a un acord per desprendre'ns d'aquestes accions, sotmetre-ho al consell de govern i aprovar-ho, i aprovar-ho per sol·licitar al Govern el seu permís. Per tant, estàvem perfectament legitimats; només faltaria que els òrgans de govern de la corporació no poguessin fer això. I ho vam fer, com ha dit la senyora Cu-

llell, sense cap vot en contra del nostre màxim òrgan de govern.

A partir d'aquí, és evident que nosaltres entenem que la nostra participació en aquesta societat ja no té sentit, ho hem dit moltes vegades, i és evident també que aquesta societat està sotmesa a un procediment judicial, i és evident també que, un cop nosaltres vam sol·licitar, el dia 27 d'octubre, l'autorització del Govern, una empresa catalana, Mediapro –Media Producción– va fer arribar al Govern la seva posició contrària a aquesta venda perquè creia que a ella l'afectava negativament. Nosaltres hem sostingut sempre que a ells no els afecta negativament i que, en canvi, afecta positivament els riscos i els interessos de la corporació, i la conselleria d'Economia i Finances no ho ha vist així. Però només faltaria també que nosaltres no poguéssim participar en el debat dels nostres interessos i defensar-los davant de tercers. I, evidentment, el Govern és absolutament lliure i està perfectament legitimat per donar-nos l'autorització o no, que de moment en el que ens ha dit és que no l'ha pres en consideració. I només faltaria que nosaltres haguéssim de negar la realitat, i la realitat és que la nostra presència a ABS en aquests moments presenta més riscos que oportunitats. Evidentment això no ho comparteix Mediapro, i en aquests moments tampoc ho comparteix el Govern de la Generalitat.

El president

Moltíssimes gràcies. Senyor Mòdol... *(Pausa.)* Senyora Borràs, ha aixecat la mà per alguna cosa?

El Sra. Borràs i Solé

Sí, senyor president, per si podia sol·licitar que es retirés una expressió, crec que com a mínim desafortunada, del president de la corporació en la qual, doncs, deia que era «indigne» el fet..., perquè al cap i a la fi l'únic que hem fet és preguntar a la directora general per què no se'n havia informat aquí, per què o quan s'havia informat fora. I, per tant, en aquest sentit crec que, igual que en les seves mateixes paraules ell manifestava que només faltaria que no poguessin defensar el que creuen oportú...

El president

D'acord, d'acord...

La Sra. Borràs i Solé

...creiem que només faltaria que els diputats d'aquesta cambra no poguessin preguntar...

El president

Senyora Borràs, ho hem entès perfectament.

La Sra. Borràs i Solé

D'acord.

El president

Senyor Sáez, que seria tan amable de substituir la paraula?

El president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Si les preguntes són preguntes i no afirmacions, sí.

El president

D'acord, doncs ja està. Senyor Mòdol, li queden uns segons.

El Sr. Mòdol i Bresolí

President, si us plau...

El president

Esperi's. D'u onze a dos trenta.

El Sr. Mòdol i Bresolí

D'u onze a dos... Ah!, en queden uns quants –en queden uns quants. Gràcies, president. Només per aclarir que és important la reflexió –continuant amb la reflexió que em feia el meu padrí– que a l'hora de triar els socis les bases contractuals d'aquests acords siguin clares. La veritat és que a la Corporació Catalana li ha costat –són ja uns quants intents per acabar amb aquesta qüestió del lligam a Audiovisual Sport– molts diners i n'ha tret jo crec, per l'experiència que en tinc, molt pocs beneficis, no?

També vull aprofitar la circumstància..., abans no li he demanat al president un torn per allusions, però nosaltres no som, senyora Ortega, socis del PSOE; tenim un acord de govern amb el Partit dels Socialistes de Catalunya, i a Catalunya, no a Madrid. Potser convindria que vostès expliquessin el sentit del seu vot en algunes lleis estatals que afecten directament el món audiovisual, perquè aquesta sí que és una qüestió que probablement no ha estat gaire debatuda, però, de totes maneres, li agraeixo la claredat amb què s'ha pronunciat: Convergència i Unió, en cas que pogués, no prohibirà o no suprimirà la publicitat a la ràdio i a la televisió pública del nostre país.

Gràcies.

El president

Gràcies a tots dos.

Pregunta

al director de Catalunya Ràdio sobre la programació d'aquesta emissora (tram. 323-00054/08)

Té la paraula la senyora Joana Ortega per fer la pregunta número 7.

La Sra. Ortega i Alemany

Al director...

El president

Si pot ser que sigui una pregunta.

La Sra. Ortega i Alemany

...de la ràdio. Però em permetrà, doncs, que li clarifiqui una cosa al senyor Mòdol.

El president

No...!

La Sra. Ortega i Alemany

Estem treballant, senyor Mòdol, perquè vostès ens puguin fer les preguntes directament i nosaltres seguem en el Govern; número u. Número dos, vostès tenen un problema a Madrid, resolguin-lo allà, no el resolguin aquí. I número tres, senyor Sáez, nosaltres fem la nostra funció d'oposició i la fem com volem i, per tant, hauria d'entendre que en cap moment hi posem cap ombra de dubte, com també li agrairia que no la posés sobre la nostra actitud en el moment de fer oposició.

I ara sí, que és el més important, sobretot, al director de Catalunya Ràdio preguntar-li... Primer de tot, felicitar-lo perquè..., nosaltres generalment sempre fem referència a l'EGM, vostès moltes vegades fan referència al baròmetre; avui farà referència al baròmetre. Primer felicitar-lo per aquest lleuger però increment de Catalunya Ràdio en la franja del matí, de la qual cosa ens alegrem, però també mostrar-li la nostra preocupació pel que fa a les franges de tarda, de nit i de matinada, no? Si fem les dades comparatives amb el darrer baròmetre, veiem que respectivament baixem en audiència: tenim una reducció d'un 16,8 a la tarda, si no vaig mal errada; un 18,5 a la nit, i un 14 i escaig a la matinada.

Vostè, si no ho recordo malament, em va dir que –en la seva compareixença que va tenir l'amabilitat de fer el desembre passat– intervindrien, conscient d'aquesta mancança, en aquestes tres franges de més consum: a la del matí –que veig que el resultat és positiu–, a la de la tarda i a la de la nit. També va dir vostè que a més a més volien incrementar la presència d'informatius i la presència d'esports, modificar horaris, etcètera. La pregunta, primer, com valora aquestes dades, si és massa aviat per veure els canvis, i després, quines mesures pensa emprendre en la correcció d'aquestes dades per tal de tornar, doncs, o de buscar unes quotes d'audiència més altes.

El president

Moltíssimes gràcies, senyora Ortega, Joana Ortega. Té la paraula el director de...

El director de Catalunya Ràdio, SRG, SA (Sr. Ramon Mateu i Llevadot)

És massa d'hora per poder fer una valoració. Des que es van fer els canvis de programació i els canvis d'horari únicament s'han produït dues onades de baròmetre, és a dir, estem parlant de canvis fets el mes de setembre, no? Aquesta última onada és una onada que el treball de camp es fa a novembre/desembre, i el desembre, no només en els hàbits d'escoltar la ràdio sinó en els hàbits de moltes altres coses, és un mes bastant atípic. Aleshores, en ràdio, concretament el mes de desembre es produeix una baixada de consum.

Jo estic content del conjunt de la programació pels seus continguts, per la seva funció de servei públic, per les diferents temàtiques que toquem: informativa, esportiva, d'entreteniment, de divulgació... En aquest conjunt, diguem-ne —estem parlant sempre de la programació de Catalunya Ràdio, no de les altres emissores—, jo li expresseu satisfacció; del que ens diuen les lectures que es poden fer del baròmetre, que és la foto d'un moment —i a més els baròmetres sempre et donen dents de serres—, jo també n'estic satisfet i content.

Vostè em parla de debilitat en algunes franges; el que passa, que llegir el baròmetre o llegir un estudi d'EGM és complex i és un debat llarg que no puc explicar en dos minuts, però li posaré només un exemple. *El club de la mitjanit*, respecte a l'onada anterior i respecte a fa un any, baixa 18.000 oients; és el que ens diu aquesta última onada del baròmetre. Però si agafem mitja hora per mitja hora veiem que a les dotze de la nit ara fa un any hi havia 30.000 oients, ara n'hi ha 29; a dos quarts d'una ara fa un any n'hi havia 20, ara n'hi ha 29, i ara fa un any a la una de la nit, de la matinada n'hi havia 12, ara n'hi ha 23. Per tant, a totes les franges menys a la primera, que n'hem baixat 1.000, a totes les franges hem sumat al voltant de 8.000 i 12.000, si no m'equivoco; en canvi, en el conjunt en baixem 18. Això per què es produeix? Perquè aquí t'influeixen els temps d'escolta, t'influeixen les duplicacions entre una hora i l'altra... Per tant, depèn de com llegeixes el baròmetre, estàs molt satisfet o pots dir: «Ecolta, no anem tan bé.»

I jo li dic, en conjunt —i després crec que podré estendre'm més perquè hi ha altres preguntes que també fan relació al baròmetre— d'aquesta onada del baròmetre, tenint en compte que és només una onada i és la foto d'un moment i li pots donar la credibilitat que li pots donar, jo d'aquesta onada del conjunt de la programació n'estic satisfet.

El president

Gràcies. Senyora Ortega, té la paraula.

La Sra. Ortega i Alemany

Doncs, senyor Mateu, segurament jo tinc un esperit més crític i no n'estic del tot satisfeta, no?, i em preocupa, em preocupa una mica perquè veig que tenim, encara que hem millorat i un increment minso, veig que tenim encara motius de preocupació, com li deia, a la franja de nit. Veig que l'esport, que era una aposta estratègica no acaba de tirar endavant i, per tant, home, a mi em sembla que és important començar a prendre mesures. Vostè em diu que és molt aviat; bé, potser sí que és aviat, però jo crec que..., potser li demanaria una mica un esperit més crític.

Vostè ens deia en la passada compareixença que l'audiència d'alguna manera garantia l'eficàcia del servei i que, a més a més, vostè havia aconseguit —deixi'm que ho personifiqui— l'aturada de la fugida d'oients. Jo crec que això està bé, però vull dir que ara el que hem de fer és incrementar-ho i, per tant, si veiem que hi ha uns nínxols o que hi ha unes franges horàries que realment estan debilitades i amb les apostes que hi han fet no acaben de sortir, crec que seria bo, doncs, agafar el toro

per les banyes i realment posar mesures sobre la taula. Vostè és qui n'entén; com comprendrà, nosaltres des de la nostra funció de crítica no volem posar cap ombra de dubte, però sí preocupació. I és en aquest sentit, doncs, que faig la meva intervenció.

El president

Senyora Ortega, moltíssimes gràcies. Senyor director, li queden tretze segons.

El director de Catalunya Ràdio, SRG, SA

Treballant millorant les coses hi treballem cada dia. Una satisfacció esplèndida en el que fem no l'hem de tenir mai; una defensa del conjunt dels programes i dels equips que fan aquests programes i dels presentadors dels programes i dels seus resultats jo la faig en aquest moment amb molta confiança.

El president

Gràcies. Moltíssimes gràcies a tots dos. *(Veus de fons.)* Escolti, senyora Ortega...

Pregunta

a la directora de Televisió de Catalunya sobre el Canal 33 (tram. 323-00052/08)

Per fer la pregunta número 8, senyora Vidal, té la paraula.

La Sra. Vidal i Huguet

Moltes gràcies, senyor president. Senyora directora de Televisió de Catalunya, segons les darreres dades, el *share* del Canal 33 és d'1,8 per sota de La 2, de Televisió Espanyola, que dona, ara per ara, un 2,9. No sabem si aquest *share* respon al fet que no acabem de tenir potser ben definit el Canal 33; ara com ara ni és un canal generalista ni l'acabem de tenir encara definit com a canal temàtic. Sembla que hi ha la voluntat del desdoblament en cultura i esports, que són, bàsicament, els dos àmbits en què el volem especialitzar. És ben cert, a més a més, que el mercat és competitiu i que en un mercat i un món com el de l'audiovisual, tan i tan competitiu, l'especialització ens permetrà segurament de ser més competitiu i, per tant, d'excel·lir; excel·lir en especialització, sí, certament, però l'especialització no pot no anar acompanyada de la qualitat. Per tant, especialització i qualitat per ser competitiu i per poder ser atractius a l'audiència.

És cert també que un *share* mínim de dos punts, home, doncs l'hem de valorar amb una certa preocupació i, per tant, allò que agrairíem de voler saber és quines mesures pensen emprendre per a la formulació del Canal 33 i si realment hi haurà un desdoblament i farem l'aposta per canals temàtics.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyora Vidal. Senyora Terribas, té la paraula.

La directora de Televisió de Catalunya, SA

Com ja vaig explicar-los a la compareixença que vam fer davant d'aquesta comissió per la qüestió del Canal 33, és cert que el 33 és un canal que en aquests moments està poc definit perquè és un canal hereu dels anys vuitanta, finals dels vuitanta/noranta, quan va néixer. No era un canal amb vocació estrictament generalista com és La 2; no oblidem que La 2 té una política de programació molt més competitiva, perquè ells mai programen una sèrie nord-americana com *Danys i perjudicis* a La 1, la programen a La 2, esdeveniments esportius, etcètera, que ells hi aposten d'una manera molt forta, mentre que fan altres tipus de programacions a La 1. I, per tant, això explicaria que en aquests moments un plantejament més generalista, més competitiu, com el que està fent La 2..., nosaltres, que sempre hem apostat per la creativitat, programes d'experimentació, programes culturals, documentals, cinema d'autor, etcètera –i ho hem de continuar fent i ho continuarem fent–, tinguem uns resultats més baixos en un entorn molt més tematitzat.

Estem estudiant, juntament amb la direcció general, l'àrea de recursos i el consell de govern, el moment en què operem aquest canal quirúrgicament per dur-lo cap a una millor competitivitat i oferta i claredat en els seus continguts; hem de veure com això encaixa dins del pressupost del 2010 i sobretot en el marc del contracte programa de futur. I, per tant, ara el que hem fet és actuar quirúrgicament sobre la programació. Hem, per exemple, reduït l'*Ànima* a un dia a la setmana; això ho hem fet per poder tractar més a fons els continguts de l'*Ànima* i no fer una mirada tan quotidiana i informativa, sinó una mirada més d'anàlisi. I amb els recursos que hem alliberat de l'*Ànima* hem posat en marxa una nova edició de *Quilòmetre 33*, un programa de nous creadors, un programa sobre el Camí de Sant Jaume i rutes turístiques internes a Catalunya, *Territori Festfilm*, dedicat als curtmetratges... És a dir, hem engegat tot un conjunt de propostes de dinàmica 33 pensant en el present i en el futur. I hem portat *La Riera* a TV3 en la seva repetició per tenir una finestra de nous públics que descobreixin el 33 a través d'una repetició que obre una franja que creiem que pot ser positiva per a *Singulars*, per a *Ànima*, per al *Millennium*, etcètera. És un tema que m'apassiona.

El president

Gràcies, senyora Terribas. Senyora Vidal...

La Sra. Vidal i Huguet

Moltes gràcies, senyor president. No entrarem en l'*Ànima*, perquè després ja hi ha una altra pregunta, però sap que nosaltres li aplaudim aquesta seva aposta valenta per la cultura també en el 33. Però hi ha una cosa que ens preocupa i li preguntem si vostès n'han fet estudi d'això. És veritat que el cinema i el cinema d'autor..., és a dir, sent com és, la televisió, una gran eina, una gran plataforma perquè la cultura arribi a aquella gent que mai no va al teatre, aquella gent que mai no va a l'òpera, però així com deia que el cinema sí que realment és atractiu mirar-lo des de la televisió, vostès creuen que

l'òpera, per exemple, o que el teatre, el públic que n'és consumidor no prefereix veure'l en directe i, en canvi, aquell que no és consumidor del directe no acaba de fer-se'l seu, és a dir, no acaba de sentir-lo atractiu?

Per tant, la reflexió és si realment es fa aquesta aposta des d'una televisió pública, una aposta que és, allò, una inversió econòmica d'infraestructura humana potent; si realment..., no preocupen tant els esports però sí que preocupa realment si acabarem fent aquesta aposta valenta que agraïm. Com serem capaços d'això –potser és qüestió de temps–, d'anar seduïnt el públic.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a totes dues. (*La directora de Televisió de Catalunya, SA, demana per parlar.*) Escolti'm... (*La directora de Televisió de Catalunya, SA, diu: «Un moment. Un moment, home!»*) Vostè sap les vegades a la seva vida que ha negat el temps als altres?

La directora de Televisió de Catalunya, SA

Jo? Serà possible! (*Rialles.*)

El president

Té la paraula.

La directora de Televisió de Catalunya, SA

Ara em penso esplaïar. Escolti, nosaltres, malgrat que fem una aposta molt decidida pel cinema d'autor i en català –i ho hem fet aquesta setmana passada amb els Gaudí a la tarda de TV3–, creiem que no podem abandonar ni el teatre ni l'òpera; creiem que hem de continuar apostant perquè públics majoritaris rebin formes d'art que tenen un nivell d'exigència més alt, i, per tant, no els abandonarem.

El president

Gràcies, senyora Terribas.

Pregunta

a la directora de Televisió de Catalunya sobre els canals temàtics de Televisió de Catalunya, SA (tram. 323-00053/08)

Senyora Ortega, té la paraula per a la pregunta número 9, adreçada a la directora de la televisió.

La Sra. Ortega i Alemany

Sí, gràcies. Començaré igual que he començat la meua intervenció amb el senyor Mateu, felicitant i reconeixent, doncs, la feina i el lideratge de TV3 del darrer mes de gener; crec que és important i, a més a més, doncs, amb un *share* prou important en aquests moments. I també expressar, primer, la satisfacció i ara la preocupació. La preocupació ara la senyora Vidal la feia respecte al Canal 33, jo la faig respecte als nous canals temàtics.

El Canal Súper 3, que és una gran aposta, jo diria que estratègica i un canal fonamental per fidelitzar el públic infantil i juvenil i evitar a més a més fugues quan tenen alternatives positives, ha assolit un *share* d'un 0,5, si no m'equivoco –no, ja li dic que potser vaig errada–, però molt per sota dels seus competidors, de Disney Channel, de Clan TV. Per tant, primer saber quina és l'audiència que s'espera d'aquest canal.

Després tenim una altra aposta crec que en marxa o preparada, que és el Canal 3xl, per al públic juvenil, que començaria a partir de les nou del vespre. En quina situació el tenim, quan es pensa implementar, si realment hi ha pressupost, etcètera.

I, després, quin és el *share* que vostè espera que es pugui assumir en aquests canals els propers tres mesos.

El president

Gràcies, senyora Ortega. Té la paraula la senyora Terribas.

La directora de Televisió de Catalunya, SA

Miri, en aquests moments el resultat del Súper 3, del canal, cal tenir en compte que és fins a les nou perquè la resta és la suma del 300. Per tant, si nosaltres analitzem la suma del que està fent el Súper 3 en l'analògic i en el digital molts dies supera l'1 per cent. Per tant, estigui tranquil·la que anem millor.

Què ha passat en el context? En el context Clan TV ha frenat la pujada del Canal Disney, la qual cosa és saludable. Si els continguts de Clan TV fossin de producció pròpia infantil i alimentessin la indústria d'animació que tenim a Catalunya i a l'Estat espanyol, seria fantàstic, però aquesta qüestió fa que nosaltres tinguem una aposta molt decidida per l'animació pròpia i per les nostres empreses del sector i això a vegades fa més difícil la competició.

La franja 3xl, ara en el canal Súper 3, passarà directament a la TDT d'aquí a quatre dies; estem fent el compte enrere, avui ja sortirà un molinet del Súper 3 que dirà: «Tres dies i ja només a la TDT.» Això vol dir que concentrarem tots els nens ja a la TDT, perquè d'aquí a quatre dies també farem l'apagada analògica, i podrem mesurar bé quin és el percentatge d'això. I la idea és que el mes de juny puguem implementar el Súper 3 en la franja del 3xl. Estem negociant l'adquisició d'alguns productes adreçats a aquest públic i intentant minimitzar l'impacte en producció pròpia d'això, de programes nous, per qüestions de pressupost. Però creiem que veurem canvis amb relació al Súper 3 d'aquí a no res.

I jo crec que si algun dia vostès tenen interès d'aprofundir-hi, el Dani López i l'equip d'infantils estarà encantat d'explicar-los com evolucionen els públics infantils en les diferents franges. Que a partir d'ara, a més a més, el Súper 3 anirà fins a les 9.30, i vostès, si són fans del *Tom i Jerry*, crec que de 9 a 9.30 podrien també divertir-se amb aquests dibuixos. (*Rialles.*)

El president

Moltes gràcies. Senyora Joana Ortega, té la paraula.

La Sra. Ortega i Alemany

Sí, gràcies. Senyora Terribas, li farem cas. No, li ho deia perquè el Club Súper 3 des de la seva creació realment ha creat un referent en els nens i nenes. És certa la fragmentació de la televisió amb l'entrada de la TDT i tot això, però, a més a més, hi ha un valor afegit, i vostè hi feia referència, que és la potència del sector d'animació a Catalunya. Per tant, aquesta és una aposta que per a TV3 és estratègica i creiem que cal sobretot potenciar aquest sector, i això, doncs, també es veurà justament si té, el canal Súper 3, aquest *share* d'audiència que li correspon, que esperem que sigui molt més alt.

Gràcies.

(*El president dóna la paraula a la directora de Televisió de Catalunya, SA.*)

La directora de Televisió de Catalunya, SA

A mi m'amoïna que l'animació és un sector car, com vostès saben, és un sector on a Catalunya hi ha moltíssim talent, i si nosaltres no aconseguim que la nostra aposta en les coproduccions d'animació vagin acompanyades per un risc per part de Televisió Espanyola i d'altres companyies públiques, el nostre sector de l'animació ho tindrà molt complicat, perquè són projectes que no es poden fer amb un sol *partner*. Nosaltres no podem suportar el pes sencer del sector de l'animació, no?

El president

Gràcies a totes dues.

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els motius que han impulsat els canvis del programa cultural *Ànima* i sobre les perspectives de futur (tram. 322-00286/08)

Té la paraula la senyora Llansana per a la pregunta número 10.

La Sra. Llansana Rosich

Gràcies, senyor president. En aquesta nova etapa al capdavant de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals vam coincidir, el consell de govern, la direcció de Televisió de Catalunya, la majoria dels grups parlamentaris, el conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació, que s'havia de reforçar aquest binomi mitjans de comunicació i cultura, que la Televisió de Catalunya era una finestra indispensable per a la difusió de la cultura del nostre país i que calia un gran contenidor cultural en una bona franja, i en dèiem així, «un gran contenidor cultural». Llavors, aquesta inquietud va tenir com a resposta per part de vostès el programa *Ànima*, un programa que va generar molta expectativa i que ha tingut una etapa, una primera etapa que, al nostre entendre, era millorable. Era millorable perquè sovint alimentava aquest discurs erroni que tot allò que es fa fora de Catalunya és millor que el que es fa aquí: la tria dels convidats, de les entrevistes, de les actuacions –en la tria dels llibres

de la col·laboradora de llibres, doncs la veritat és que el percentatge d'artistes catalans o d'escriptors catalans o que s'expressen en llengua catalana era més aviat minso. I la prova que aquesta etapa era millorable és que s'ha millorat i que ara ha començat una nova etapa amb una conducció molt més clara, amb uns criteris molt més coherents, amb un grup potentíssim de seguidors al Facebook, amb una imatge molt bona del programa... Per tant, creiem que finalment s'ha encaminat aquest magazín cultural.

Ara bé, ens amoïna que aquest magazín cultural quedi reduït a una hora setmanal els dilluns. Creiem que –vostè ho va dir en la compareixença aquí, en aquesta comissió, el mes d'octubre– havia de ser un magazín de llarg recorregut; n'esperàvem molt més, molta més presència en antena d'aquest programa, i la veritat és que una hora setmanal, tard, al 33, i competint amb un programa com és l'Àgora de TV3 –que vostè és la que entén de programació, no pas jo, però em sembla que el *target* de l'Àgora i de l'Ànima poden arribar a ser molt similars–, ens sembla que no és ben bé el que s'esperava de l'encaix en la programació d'aquest nou programa.

Per tant, li volíem demanar quins són els criteris que han impulsat aquesta reducció i si hi ha la possibilitat que el programa en aquesta nova etapa, en aquest nou rumb que creiem molt més encertat que l'anterior es podria estendre a la graella.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora Llansana. Té la paraula la senyora Terribas.

La directora de Televisió de Catalunya, SA

Miri, jo crec que com més fans siguem millor, i, per tant, jo li he de dir que els criteris que van impulsar la reestructuració de l'Ànima són dos, essencialment. Un, econòmic. El pes de l'Ànima sobre el pressupost que teníem al 33 no ens permetia endegar projectes nous per al 33. Ens preocupava el fet que el resultat, diguem-ne, qualitatiu que vostè assenyalava de percepció que l'Ànima no acabava de fer aquesta funció a més a més s'estigués empassant una part important dels actius de nova creació del 33. I, per tant, com que encara no tenim definit si el 33 serà un programa vint-i-quatre hores cultural, mantenir un programa diari que havia de vertebrar el futur canal..., l'endarreriment d'aquesta aposta ens va obligar a prendre una decisió temporal: anem a redefinir l'Ànima en un sol dia, anem a agafar els recursos que allibera l'Ànima per fer el *Quilòmetre 33*, per fer *El Camí de Sant Jaume*, per fer el programa de creadors en què està treballant la Mai Balaguer amb l'equip també de la Bibiana, i anem a tenir més propostes en el 33 que alimentin el futur, que siguin patrimonials, que siguin reemetibles i, per tant, que ens ajudin a tirar endavant amb l'escenari que, si el mes de juny/setembre tenim un canal cultural, l'Ànima s'hagi enfortit des del punt de vista conceptual, com vostè deia, des del punt de vista de criteri, i aleshores ens plantejarem si això torna a l'estat expansiu o senzillament continuem consolidant el programa tal com està.

El president

Senyora Llansana, molt breu, eh?

La Sra. Llansana Rosich

Molt breu, senyor president. Només per dir-li a la directora de Televisió de Catalunya que desitgem que, efectivament, sigui només una decisió temporal i que, per tant, es pugui acabar consolidant aquest programa en un espai més ampli en la graella.

Moltes gràcies.

El president

Senyora Llansana, moltes gràcies. Senyora Terribas?

La directora de Televisió de Catalunya, SA

Una cosa només. Una de les raons també que li he de dir és que la situació de tenir un diari com el magazín l'Ànima condiciona totalment el *prime time* del 33. Perquè, clar, el tens sempre a la mateixa hora, el teníem sempre a la mateixa hora i no ens permetia programar o collidia moltes vegades amb esdeveniments que no pots canviar: bàsquet, per exemple, reemissions... Llavors, mentre tinguem els continguts culturals i esports en el *prime time* encaixonats, sempre tindrem problemes de programació.

El president

Gràcies a totes dues.

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els resultats del Baròmetre de la comunicació i la cultura sobre les audiències de les emissores de ràdio i televisió de la corporació (tram. 322-00287/08)

Senyora Roca, té la paraula; el senyor Ferran també, perquè és conjuntament. (*Veus de fons.*) Senyora Figueras? (*Pausa.*) Senyora Roca i senyora Figueras, per fer les preguntes 11 i 12. Senyora Roca, té la paraula.

La Sra. Roca i Perich

Moltes gràcies, senyor president. El senyor Mateu deia que llegir el Baròmetre de la comunicació i la cultura és molt complicat, i si realment ho és, però, no cal aprofundir-hi gaire per entendre que el baròmetre ens diu que TV3 i Catalunya Ràdio són líders en aquest últim baròmetre; això ens fa molt contents i volem felicitar tots els membres de la corporació. Però una mica més enllà d'aquests dos bucs insígnia que, diguéssim, van a tota màquina, i per molts anys, doncs jo coincidirà amb la intervenció de la senyora Joana Ortega perquè em vull fixar una mica en els fills petits, no?, en les emissores i en les cadenes temàtiques, que són les que ens preocupen una mica més.

Ens preocupa molt Icatfm, perquè hi tenim com una flaca. Considerem que aquesta emissora és una aposta

molt ambiciosa, que és molt interessant, realment està pendent de totes les expressions culturals, de les més minoritàries i de les més excelses o elitistes; és realment una emissora multicultural, i pensem que li correspondria una mica més d'audiència de la que té. I ens agradaria saber com ho veuen i quin remei s'hi pot posar.

I després, pel que fa al Club Súper 3, el baròmetre casolà que tenim tots els que tenim criatures a casa, doncs realment sí que ens indica que ha guanyat fidelitat, que, sense haver de forçar res a casa, simplement el zàping es fa d'una altra manera i es veuen moltes més hores de Súper 3. O sigui que n'estem també molt contents.

I, per acabar, ens agradaria saber si tenen vostès audiència, si ho tenen comptabilitzat, en la ràdio per internet. Sabem també que hi ha molta i molta gent que es baixa programes, el Podcast, i que després amb l'Ipod la gent escolta els programes que s'han perdut i l'escolten on poden. I ens agradaria saber si això és veritat i com es comptabilitza.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula...

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre el Baròmetre de la comunicació i la cultura (tram. 322-00297/08)

...la senyora Figueras.

La Sra. Figueras i Siñol

Sí. Moltes gràcies, senyor president. Bé, la meua pregunta és en el mateix sentit. El baròmetre ho diu clarament: TV3 es torna a situar per davant de Telecinco i d'Antena 3 amb un 19 per cent de la quota, i és també la més vista tots els dies de la setmana a les franges de matí, migdia i vespre. D'altra banda, jo crec que també Catalunya Ràdio lidera, com diu el baròmetre, la ràdio generalista de l'any 2009, i a més a més augmenta la diferència amb els seus competidors, i precisament el programa del matí de Catalunya Ràdio, de Manel Fuentes, amb 327.000 oients, és el programa líder en aquests moments del país en aquesta franja, que supera amb 94.000 oients el següent que li va al darrere. Jo crec que això mereix una felicitació a vostès, als directors, i al conjunt dels professionals, i en aquest sentit crec que nosaltres, al contrari del que deia la senyora Ortega, n'estem satisfets i som optimistes.

És evident que hi ha coses per millorar, i en aquest sentit, doncs, vostès n'han apuntat algunes, i sempre es tracta de no quedar-nos cofois i continuar endavant. Precisament podem..., igual que es referia la senyora Maria Mercè Roca al tema del Súper 3, de tot el que seria el K3 i el 3x1; inclús vostès han dit que potser valdria la pena fer un debat del tema infància. Sàpiguen també que aquí, al Parlament, estem fent en aquests moments un debat de la llei d'infància, que potser aniria bé que

un dia –i ho dic als portaveus, al president i a vostès mateixos– féssim un debat en general dels continguts de cara també a la nostra infància i adolescents i a la feina que en aquest sentit fan els mitjans de la corporació. Jo crec que, bé, felicitar-los.

Jo crec que alguns cants de sirena que hi havia, que anàvem pel camí del pedregar, sobretot en el tema d'alguns programes de Catalunya Ràdio, doncs queden del tot desmentits, i en aquest sentit, doncs, com li deia, som optimistes. I, per tant, si ens volen fer alguna concreció més de les seves valoracions amb relació a aquests baròmetres...

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora Figueras. Té la paraula el senyor Sáez.

El president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Passaré a la directora de televisió i sobretot al director de Catalunya Ràdio, que abans quasi que no li hem deixat temps per explicar.

La directora de Televisió de Catalunya, SA

Jo seré molt breu. Dir-li que a nosaltres el baròmetre sempre ens ha donat el lideratge, no és d'ara; contràriament passava amb l'EGM, amb Sofres, que era més complicat. Novembre, desembre i gener, creiem amb tota probabilitat que també al febrer TV3 mantindrà el lideratge. Aquí el que hem de comptar és què fa TV3 com a servei públic, i jo crec que, com que s'ha fet una aposta molt decidida en el *prime time* per millorar la presència de programes de servei públic, això, compensat amb altres apostes en altres franges, ha fet que molt públic que mirava el 33 ara pugui seguir un *Banda ampla*, pugui seguir un *Àgora*, pugui seguir un *Sense ficció*. I, per tant, són vasos comunicants una mica, eh? Una aposta per un canal majoritari amb més servei públic ens perjudicarà una mica la línia del 33. Això és inevitable, però nosaltres creiem que el canal generalista ha de contenir aquests continguts.

El Súper 3 no ens amoïna; s'està treballant molt bé amb els recursos que hi ha, s'està treballant perquè la franja 3x1 ens hi ajudi, per tant, aquí no cal amoïnar-nos per això. I per la resta de canals, el 3/24 va pujant sempre, i el que falta, senzillament, és definir els continguts d'esports amb relació als de cultura.

Felicitar el Ramon perquè en poc temps ha capgirat la situació de Catalunya Ràdio, i això en ràdio és molt més difícil que en televisió, on el comandament a distància, doncs, permet la «infidelitat» molt més fàcilment.

El director de Catalunya Ràdio, SRG, SA

Agrair aquí el suport de la companya, però també agrair les felicitacions que han expressat les tres diputades que han intervingut amb anterioritat, amb peròs o sense peròs; totes tres heu reconegut l'esforç que s'està fent. Jo, hi insisteixo, a mi em costa molt valorar una onada del baròmetre com una cosa molt positiva o com

una cosa molt negativa, perquè el baròmetre funciona en temps de serra; les dents de serra poden tenir una tendència amunt o una tendència avall, però estant en tendència amunt avui podem tenir la serra a dalt i en la propera sessió de control parlamentari estar a baix, i fas normalment un pas endavant, dos endarrere, tres endavant, i això és el que t'acaba comptant. En diferents intervencions davant d'aquesta comissió, i sobretot al començament, vàrem dir que el nostre objectiu principal era evitar la fuga d'oients i, per tant, aturar la tendència a caure. Això actualment ho diuen les tres últimes onades, s'ha aconseguit: 479, 502, 486, amb les oscil·lacions que hi ha, però estem estabilitzats. La segona emissora més escoltada a Catalunya ara fa dos baròmetres la teníem a vint mil oients; en aquesta última onada del Baròmetre està a cent mil oients. Ni són veritat els vint ni són veritat els cent, però, en qualsevol cas, hi ha una tendència.

Vam demanar que volíem o vam plantejar que era necessari sobretot..., potser entre els indicadors més importants hi havia els del *share*. Per primera vegada en sis onades, en aquesta primera en *share* hem superat la segona emissora més escoltada. O sigui, feia cinc onades que anàvem perdent, i aquesta per primera vegada som l'emissora que té més *share* a Catalunya segons el baròmetre. Hem invertit la tendència del *share*. Vam demanar que havíem de rejuvenir l'audiència; la franja que més ha pujat en aquesta última onada ha estat la de vint-i-cinc, trenta-quatre anys, que hem passat a un 17 per cent, quan veníem d'un 10 per cent. Del conjunt de la nostra valoració, un 10 per cent tenia entre vint-i-cinc i trenta-quatre; ara és un 17 per cent. Vam demanar que volíem incorporar més homes perquè teníem la sensació que s'havien fugat, homes i joves; doncs els joves ja s'han incorporat, però en homes ens hem posat com a mercat, pràcticament com a mercat. El mercat està a un 57 per cent homes ràdio generalista i un 43 per cent dones; nosaltres estàvem en deu punts de diferència i ara estem a 55 homes, 45 dones. Per tant, escolta, hem aturat la caiguda, hem capgirat la tendència al *share*, hem incorporat els joves i els homes... Ara, això, fantàstic? Doncs ens ho diu una onada del baròmetre; l'altre ens pot dir una altra cosa.

Respecte a Icat, estem treballant molt intensament; el dia que vulgui m'ofereixo per explicar-li en què estem treballant. A Icat volem potenciar el seu paper quant a promoció del consum cultural, difusió de música diferent de la que s'escolta en el conjunt de l'oferta de ràdio comercial, promoció de música en català i sobretot, molt important, la pota de noves tecnologies, d'innovació, de noves maneres o formes de consumir l'àudio. Amb Icat, una de les nostres ambicions, i això ho hem dit també en determinades ocasions, és multiplicar l'audiència; és multiplicar-la, a més, de manera ambiciosa, perquè el seu servei, el servei públic que donem arribi a més gent.

Sí que he marcat prioritats en la feina que anem fent, i hem començat treballant per Catalunya Ràdio, i ara actualment estem treballant fort per reforçar Icatfm en les funcions que us he definit.

El president

Gràcies, senyor director.

(*El president dona la paraula a la Sra. Roca i Perich.*)

La Sra. Roca i Perich

Sí, jo em penso que puc parlar en nom de tots, però em penso que ens interessaria molt a tots aquest monogràfic que ens han ofert sobre els continguts i les programacions per al públic infantil i juvenil i, per tant, penso que seria una bona cosa.

Gràcies.

El president

Senyora Bosch?

La Sra. Bosch i Codolà

Gràcies, senyor president...

El president

No, perdó. Senyora Figueras, li quedaven uns segons. (*La Sra. Figueras i Siñol renuncia a fer ús de la paraula.*) Gràcies, perdó. Gràcies a totes tres.

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la implantació del Pla d'igualtat (tram. 322-00294/08)

Ara, senyora Bosch, per a la pregunta número 23, si no vaig errat -23, sí. Té la paraula.

La Sra. Bosch i Codolà

Gràcies, senyor president. Vostès saben que el nostre grup s'ha mostrat reiteradament preocupat pel pluralisme de gènere, diguem-ho així, en els mitjans de comunicació de la corporació. En relació amb aquest tema, doncs, hem fet diverses preguntes en aquesta mateixa comissió i sabem que la situació va millorant, però sabem també que és una millora complexa. Segurament en els mitjans públics millora més que en els privats, però encara la darrera vegada que des del Consell de l'Audiovisual de Catalunya ens van presentar un informe en aquest Parlament sobre la presència de les dones a la informació en diferents mitjans de comunicació, en què alguns dels mitjans de la corporació hi eren inclosos, se'ns deia que continua havent-hi bastants motius de preocupació en els mitjans sobre la presència de les dones en els mitjans.

Els resumeixo quins eren aquests tres principals motius a partir d'una anàlisi que es va fer dels teleinformatius de diferents mitjans. En primer lloc, la subrepresentació de les dones a la informació, tant en termes absoluts com amb relació a la seva presència real a la societat; la major concentració de les dones en determinats àmbits i rols, cosa que contribueix a reproduir representacions estereotipades, i també una lleugera tendència en els

darrers anys a l'increment de la presència de les dones en les notícies que es van associant a una millor posició en els àmbits en què desenvolupen les seves activitats –aquests tercer ítem, doncs, ja veuen que és el positiu, però lleuger; positiu però lleuger. Per tant, la nostra preocupació continua estant viva. I en una d'aquestes preguntes que els havíem fet temps enrere, concretament el mes de maig de 2008, el president del consell de govern ens va comentar que Catalunya Ràdio tenia pensat o tenia un esborrany que podia ser l'embrió d'un pla d'igualtat i que el mateix també passava a la Televisió de Catalunya, que tenien la intenció de treballar en aquesta mateixa línia.

Per tant, a nosaltres, passat un temps raonable des que ens van donar aquesta informació, ens agradaria saber com estan aquests treballs, quina evolució ha fet aquest pla d'igualtat i quina previsió tenen de cara al futur.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora Bosch. Senyora Cullell, té la paraula.

La directora general de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Sí, efectivament, els informes del Consell de l'Audiovisual ens diuen que estem millor que les empreses privades de l'audiovisual, però que no estem bé encara. Jo li diria que comparteixo aquesta opinió amb el Consell de l'Audiovisual. De totes maneres, crec que a la corporació la situació és millor que a la mitjana de les empreses catalanes. Per dir-li o fer-li alguna comparativa, les caixes d'estalvi no tenen cap directora ni cap presidenta; en la corporació tenen vostès, perquè ho han escollit, una directora general, una directora de Televisió de Catalunya i una directora d'informatius. Parlant d'informatius, la senyora Rosa Marqueta, com el seu nom indica, pertany al sexe que compartim la senyora Terribas i jo, que compartim nosaltres, o sigui, que tenim un petit jardí de dones..., i la directora de gestió també és dona. O sigui que compartim, dins de la direcció, bastantes coses, els directius d'aquesta casa.

El Pla d'igualtat que vostè em demanava està avançant. L'any passat vam fer unes enquestes per conèixer de primera mà entre els treballadors quina era la seva opinió i posició davant els temes de gènere. Ara estem acabant d'analitzar totes les contestes en aquesta enquesta, que ens ajudaran a establir la diagnosi i, per tant, començar ja a treballar, de fet, amb mesures concretes. La ràdio té un embrió de pla, té un pla dissenyat, però jo crec que en aquests moments estem en disposició, una vegada analitzades les respostes de l'enquesta, de posar en marxa un pla d'igualtat per a tota la corporació, no només per a la ràdio. I en això estem treballant.

I dir-los que fa poc, uns dies, ens van, precisament, donar un premi, el Consell Comarcal del Baix Llobregat, per les bones pràctiques en les igualtats d'oportunitat. O sigui que jo crec que a poc a poc –i ens costa, ho sabem totes les senyores que compartim la direcció– anem avançant en la igualtat a la corporació.

(Veus de fons.)

El president

Si us plau, s'estan vostès esvalotant de cara al cap de setmana. A veure... *(Remor de veus.)* Si us plau, a veure, recordin, per favor –vostès també ho recordin– *(veus de fons)*, tres quarts de deu per a les resolucions, deu per atendre el senyor Manel Garcia Biel –deu per atendre el senyor Manel Garcia Biel–, onze per a vostès. *(Veus de fons.)* Sí. Si us plau, ho torno a repetir. El 12 –la seva atenció– el 12 del mes que ve, divendres, comencem la sessió a tres quarts de deu, i són dues resolucions. A les deu vindrà el senyor que he dit abans, el senyor Garcia Biel, i a les onze vindran vostès, i quan acabem, que serà una mica més tard, hi haurà el dinar del CAC. Està tot previst? *(Pausa.)*

Moltes gràcies, bon cap de setmana.

La sessió s'aixeca a un quart d'una del migdia i deu minuts.